

Закон про надання міжнародного захисту іноземцям¹

Прийнятий 14.12.2005 року

RT I 2006, 2, 3

Набуття чинності 01.07.2006 року

Зміни внесені наступними нормативно-правовими актами

Прийняття	Публікація	Набрання чинності
19.04.2006 р.	RT I 2006, 21, 159	01.07.2006 р.
08.02.2007 р.	RT I 2007, 19, 92	11.03.2007 р.
15.02.2007 р.	RT I 2007, 24, 127	01.01.2008 р.
18.12.2008 р.	RT I 2009, 4, 26	26.01.2009 р.
15.06.2009 р.	RT I 2009, 39, 262	24.07.2009 р.
26.11.2009 р.	RT I 2009, 62, 405	01.01.2010 У законі замінені слова «Департамент громадянства та міграції» словами «Департамент поліції та прикордонної охорони» у відповідних відмінках.
09.12.2009 р.	RT I 2010, 3, 4	01.10.2010 р.
25.11.2010 р.	RT I, 09.12.2010, 1	01.01.2011 р.
28.03.2013 р.	RT I, 18.04.2013, 2	28.04.2013 р.
13.06.2013 р.	RT I, 02.07.2013, 3	01.09.2013 р.
12.06.2013 р.	RT I, 03.07.2013, 2	01.10.2013 р.
05.12.2013 р.	RT I, 21.12.2013, 1	22.12.2013 р., частково 01.01.2014 р.
19.02.2014 р.	RT I, 13.03.2014, 4	01.07.2014 р.
19.06.2014 р.	RT I, 04.07.2014, 13	01.01.2015 р.
19.06.2014 р.	RT I, 29.06.2014, 109	01.07.2014, на підставі частини 4 статті 107 ³ Закону про Уряд Республіки, замінено найменування посад міністрів.
18.02.2015 р.	RT I, 19.03.2015, 2	29.03.2015 р.
18.02.2015 р.	RT I, 23.03.2015, 1	02.04.2015 р., частково 01.08.2015 р. та 01.01.2016 р.
16.03.2016 р.	RT I, 06.04.2016, 1	01.05.2016 У тексті закону замінено слова: «притулок», «особа, що подає клопотання про надання притулку», «клопотання про надання притулку», «система надання притулку», «виробництво за клопотанням про надання притулку», відповідно словами: «міжнародний захист», «особа, що подає клопотання про надання міжнародного захисту», «клопотання про надання міжнародного захисту», «система надання міжнародного захисту» та «виробництво за клопотанням про надання міжнародного захисту» у відповідному відмінку.
14.12.2016 р.	RT I, 03.01.2017, 1	18.01.2017 р.
15.11.2017 р.	RT I, 28.11.2017, 2	01.01.2018 р.
20.02.2019 р.	RT I, 13.03.2019, 2	15.03.2019 р.
20.04.2020 р.	RT I, 06.05.2020, 1	07.05.2020 р.
03.06.2020 р.	RT I, 17.06.2020, 1	27.06.2020 р.
15.06.2021 р.	RT I, 08.07.2021, 1	15.07.2021 р.

Прийняття	Публікація	Набрання чинності
09.05.2022 р.	RT I, 14.05.2022, 1	24.05.2022 р.
19.07.2022 р.	RT I, 06.08.2022, 1	16.08.2022 р.
18.01.2023 р.	RT I, 03.02.2023, 1	01.09.2023 р.

Глава 1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера регулювання Закону

(1) Цей закон регулює підстави надання іноземцеві міжнародного захисту, правовий статус іноземця, який подає клопотання про отримання міжнародного захисту та іноземця, який отримав міжнародний захист, а також правові підстави тимчасового перебування, передачі іноземця державі-члену Європейського Союзу, яка несе відповідальність, проживання та роботи в Естонії, керуючись міжнародними договорами та правовими актами Європейського Союзу.

[RT I, 06.08.2022, 1 - набрала чинності 16.08.2022]

(2) Міжнародний захист надається іноземцю, щодо якого встановлено статус біженця або статус додаткового захисту, або щодо якого встановлено, що він належить до категорії осіб, які потребують тимчасового захисту, відповідно до рішення Ради Європейського Союзу.

(3) До адміністративного провадження, передбаченого цим Законом, застосовуються положення Закону про адміністративне провадження, з урахуванням особливостей цього закону.

Стаття 2. Іноземець та громадянин третьої держави

(1) Іноземець – це громадянин третьої держави або особа, яка не має громадянства.

(2) Громадянин третьої держави – це іноземець, який є громадянином іншої держави, яка не є державою-членом Європейського Союзу, держави-члена Європейської Економічної Зони або Швейцарської Конфедерації.

Стаття 3. Особа, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, та клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту (далі також *особа, яка подає клопотання*) – це іноземець, який подав клопотання про надання міжнародного захисту (далі також *клопотання*), щодо якого не винесено остаточного рішення.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1¹) У разі надзвичайної ситуації, спричиненої масовою імміграцією, у разі небезпеки громадському порядку або державної безпеки, Департамент поліції та прикордонної охорони може вважати іноземця, який подає клопотання про надання міжнародного захисту, якщо він подасть клопотання за місцем, визначеним на підставі частини 1² ст. 14 цього Закону.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(2) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(3) Клопотання про надання міжнародного захисту – це подана іноземцем у будь-якому вигляді заява з побажанням про визнання її біженцем або особою, яка отримує додатковий захист, та про отримання ним міжнародного захисту.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4) Прийом клопотання про надання міжнародного захисту та винесення рішення щодо клопотання здійснює Департамент поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 3¹. Остаточне рішення

(1) Остаточним рішенням у значенні цього Закону є:

1) рішення, прийняте Департаментом поліції та прикордонної охорони щодо відхилення клопотання або визнання недійсним рішення про надання міжнародного захисту, яке не було оскаржене в адміністративному суді у строк оскарження;

2) рішення, винесене Департаментом поліції та прикордонної охорони щодо відхилення клопотання або визнання недійсним рішення про надання міжнародного захисту, оскарження якого було залишено адміністративним судом без задоволення;

3) рішення, винесене Департаментом поліції та прикордонної охорони, у тому числі рішення, що виходить з відповідної вказівки адміністративного суду, про визнання особи, яка подає клопотання, біженцем або особою, яка отримує додатковий захист, та про отримання ним міжнародного захисту.

(2) Прийняттям остаточного рішення завершується провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту. Після завершення провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту за особою зберігається загальне право на подання скарги до суду.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 3². Передача іноземця державі-члену Європейського Союзу, яка несе відповідальність

(1) Якщо Департамент поліції та прикордонної охорони вирішить ініціювати провадження щодо передачі іноземця у порядку, встановленому Постановою Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 604/2013, якою встановлюються критерії та механізми для визначення тієї держави, яка несе відповідальність за розгляд клопотання про надання міжнародного захисту, представленого громадянином або особою без громадянства в будь-якій державі-члені (сформульовано заново) (ELT L 180, 29.06.2013, стор. 31–59), то до утримання іноземця застосовується пункт 7 частини 2 ст. 36¹ цього Закону.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони письмово оформляє рішення про передачу іноземця відповідальній державі-члену Європейського Союзу (далі - *рішення про передачу*).

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони може винести рішення про передачу у рішенні про відхилення клопотання, в якому, зокрема, визначається, що клопотання залишено без розгляду по суті.

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони може у рішенні про передачу визначити термін добровільного виконання обов'язку залишити державу тривалістю від 7 до 30 днів.

(5) Департамент поліції та прикордонної охорони може продовжити на 30 днів визначений у рішенні про передачу термін добровільного виконання обов'язку залишити державу.

(6) Департамент поліції та прикордонної охорони залишає невказаним строк добровільного виконання обов'язку покинути державу, якщо іноземця затримано на підставі пункту 7 частини 2 ст. 36¹ цього Закону.

(7) Департамент поліції та прикордонної охорони може в період провадження з передачі іноземця застосувати щодо іноземця методи нагляду.

(8) Іноземець може у визначеному Кодексом про адміністративне судочинство подати до адміністративного суду скаргу на рішення про передачу протягом 10 днів, рахуючи з дня повідомлення про рішення.

(9) При оскарженні рішення про передачу іноземець має право перебувати в Естонії доти, доки адміністративний суд винесе рішення щодо права іноземця на перебування в державі відповідно до пункту 4 частини 3 ст. 25¹ цього Закону.

(10) При оскарженні рішення про передачу іноземець має право отримувати мовну допомогу та державну правову допомогу відповідно до пункту 9 частини 2 ст. 10 цього Закону.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

Стаття 4. Біженець та статус біженця, а також особа, яка отримує додатковий захист, та стан додаткового захисту

(1) Біженець — це іноземець, який через обґрунтовані побоювання переслідування за ознакою расової чи національної приналежності, віросповідання, політичних переконань чи приналежності до соціальної групи перебуває за межами країни свого походження і не може або з побоювань не бажає отримувати захист від названої держави, та щодо якого відсутні обставини, що виключають визнання його біженцем. При оцінці переслідування не важливо, чи є у іноземця реально підстави для переслідування, зазначені в цій частині, але виключно обставина переслідування.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Статус біженця – це статус, наданий іноземцю, якого визнали біженцем.

(3) Особа, яка отримує додатковий захист – це іноземець, який не кваліфікується як біженець, і щодо якого немає обставин, що виключають надання йому додаткового захисту, і щодо якого є підстави вважати, що його повернення або висилка з Естонії до держави походження може спричинити для нього у зазначеній державі серйозну небезпеку, у тому числі:

1) застосування або виконання щодо нього смертної кари, або

2) піддавання його катуванням або застосування щодо нього нелюдських або принижуючих людську гідність видів поведінки або покарання, або

3) загрозу конкретно його життю або в цілому житті цивільних осіб або застосування насильства щодо нього чи цивільних осіб внаслідок міжнародного чи внутрішньодержавного збройного конфлікту.

(4) Стан додаткового захисту – це статус, наданий іноземцю, визнаному отримувачем додаткового захисту.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 5. Тимчасовий захист та особа, яка отримує тимчасовий захист

(1) Тимчасовий захист – це виняткове провадження, метою якого є надання негайного тимчасового захисту у разі масової імміграції або передбачуваної масової імміграції іноземцям, які не можуть повернутися до держави походження, насамперед, якщо є небезпека, що система надання міжнародного захисту не може впоратися із зазначеною імміграцією без шкоди для своєї ефективної діяльності на користь іноземців, що подають клопотання про тимчасовий захист.

(2) Особа, яка отримує тимчасовий захист – це іноземець, вимушений, перш за все, в результаті заклику міжнародних організацій залишити державу або регіон свого походження або був евакуйований звідти, і який у зв'язку із становищем у зазначеній державі не може повернутися до безпечних та стабільних умов та який може підпадати під сферу регулювання положень про надання міжнародного захисту та

1) який втік із зони збройного конфлікту чи постійного насильства;

2) якому загрожує серйозна небезпека стати жертвою або який став жертвою систематичних або загальних порушень прав людини.

(3) Масова імміграція – це прибуття великої кількості іноземців з конкретної держави або географічного регіону, що відбувається за їхньою ініціативою або передбачене програмою евакуації.

Стаття 5¹. Переселення та переміщення

(1) Переселення – це прийняття особи, яка отримала міжнародний захист, до Естонії з третьої країни.

(2) Переміщення – це прийняття особи, яка отримала міжнародний захист, до Естонії з держави-члена Європейського Союзу.

(3) Уряд Республіки вносить рішення про участь Естонії у переселенні та переміщенні, погоджуючи його з комісією Рійгікогу у справах Європейського Союзу.

(4) У рішенні, зазначеному в частині 3 цієї статті, визначається як мінімум гранична кількість осіб, що переселяються або переміщуються, і країна їх походження, а також рік переселення або переміщення.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 6. Неповнолітній іноземець без супроводу

(1) Неповнолітній іноземець без супроводжуючої особи – це іноземець, який не досяг віку 18 років, який прибуває або прибув до Естонії без батька, опікуна чи іншої відповідальної повнолітньої особи, або залишився без батька, матері, опікуна чи іншої відповідальної повнолітньої особи під час перебування в Естонії.

(2) Передбачається, що батько, мати, опікун або інша відповідальна повнолітня особа, яка перебуває разом з неповнолітнім в Естонії, має право піклування над особою. На вимогу Департаменту поліції та прикордонної охорони або Департаменту поліції безпеки батько, опікун або інша відповідальна повнолітня особа зобов'язана довести наявність права піклування.

(3) Неповнолітнім іноземцем без супроводу не вважається неповнолітній, зазначений у частині 1 цієї статті, якому естонським судом призначено опікуна з числа фізичних осіб.

[RT I, 18.04.2013, 2 - в силі з 28.04.2013]

Стаття 6¹. Представництво неповнолітньої особи без супроводу та повнолітньої особи з обмеженою дієздатністю, яка подає клопотання та отримує міжнародний захист

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 6². Послуги, що надаються неповнолітній особі без супроводу, яка подає клопотання та отримує міжнародний захист

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 7. Член сім'ї

(1) Членами сім'ї особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, є:

1) її чоловік (дружина);

1¹) її зареєстрований співмешканець;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

2) її не одружена і неповнолітня дитина, у тому числі усиновлена дитина;

3) її та її чоловіка (дружини) або зареєстрованого співмешканця не одружена і неповнолітня дитина, у тому числі усиновлена дитина;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

4) її батько, мати або опікун, якщо особа, що подає клопотання, є неповнолітньою особою у значенні естонського права, за винятком випадків, коли її дієздатність була розширена з метою укладення шлюбу та її членом сім'ї вважається її чоловік (дружина).

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Членами сім'ї біженця або одержувача додаткового захисту є:

1) його дружина (чоловік);

1¹) його зареєстрований співмешканець;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

2) його та його дружини (чоловіка) або зареєстрованого співмешканця неодружена і неповнолітня дитина, у тому числі усиновлена дитина;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

3) його або його дружини (чоловіка) або зареєстрованого співмешканця неодружена і неповнолітня дитина під опікою, у тому числі усиновлена дитина. У разі розподіленої опіки потрібна згода сторони, що розділяє опіку;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

4) неодружена і повнолітня дитина його або його дружини (чоловіка) або зареєстрованого співмешканця, якщо дитина за станом здоров'я або у зв'язку з обмеженими можливостями здоров'я не здатна самостійно справлятися у повсякденному житті;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

5) батько, мати, дідо або бабця, які перебувають на утриманні його або його дружини (чоловіка) або зареєстрованого співмешканця, якщо в державі походження відсутня підтримка, що впливає з інших сімейних зв'язків.

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

(3) Членами сім'ї неповнолітнього біженця без супроводу або неповнолітнього отримувача додаткового захисту без супроводу є:

1) його батько (мати);

2) його опікун або інший член сім'ї, якщо у нього відсутні батьки або їх неможливо знайти, за винятком випадків, коли це суперечить правам та інтересам неповнолітнього.

(4) Членами сім'ї особи, яка отримує тимчасовий захист, є:

1) її чоловік (дружина);

1¹) її зареєстрований співмешканець;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

2) її, її дружини (чоловіка) або зареєстрованого співмешканця неодружена і неповнолітня дитина, у тому числі усиновлена дитина;

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

3) близький родич, не зазначений у пунктах 1 та 2 цієї частини, який проживав разом із нею у державі походження та залежав від неї.

(5) Зазначені у цьому Законі члени сім'ї розглядаються як сім'я у тому випадку, якщо сім'я існувала в державі походження, у тому числі якщо шлюб був укладений або співмешкання зареєстроване раніше прибуття до Естонії.

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

Стаття 8. Держава походження, безпечна третя держава та безпечна держава походження

(1) Держава походження – це держава цивільної власності або держава колишнього місцезнаходження.

(2) Безпечною третьою державою вважається держава, в якій забезпечені такі принципи:

1) життя і свобода іноземця, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, не наражається на небезпеку за ознакою раси, віросповідання, національності, приналежності до соціальної групи або політичних переконань;

2) у державі поважається принцип неприпустимості висилки або примусового повернення відповідно до Женевської конвенції про статус біженців від 28 липня 1951 року, до якої було внесено зміни Нью-Йоркським протоколом від 31 січня 1967 року (RT II, 1997, 6, 26) (далі – *Женевська конвенція*);

3) у державі дотримується встановлена міжнародними правовими актами заборона на примусове повернення іноземців, якщо їм загрожують тортури чи інше жорстоке, нелюдське чи принижуюче людську гідність поводження;

4) іноземець має можливість подавати клопотання про надання статусу біженця та, у разі визнання його біженцем, отримати захист відповідно до Женевської конвенції.

5) іноземцю не загрожує серйозна небезпека, зазначена у частині 3 статті 4 цього Закону;

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) Безпечна держава походження – це держава, в якій іноземцю не загрожує серйозна небезпека, зазначена у частині 3 статті 4 цього Закону.

Стаття 9. Визначення безпечної третьої держави та безпечної держави походження

(1) При визначенні безпечної третьої держави враховується та оцінюється наявність у особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, зв'язків із цією державою, на підставі яких можна припустити, що особа, яка подає клопотання, подає його у вказаній третій державі, а також є причина вважати, що особі, яка подає клопотання, буде дозволено в'їхати в цю третю державу або що її заберуть назад в цю державу. При оцінці безпеки третьої безпечної держави особі, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, надається можливість подавати обґрунтування, за якими дану державу не можна вважати безпечною третьою державою.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Якщо безпечна третя держава не дозволяє особі, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, в'їзд на свою територію, то Департамент поліції та прикордонної охорони повинен забезпечити особі, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, доступ до процедури провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(3) Держава вважається безпечною державою походження, якщо на основі правової ситуації, застосування правових актів у демократичній системі та загальнополітичних факторів можна довести, що в державі не здійснюється загальне та систематичне переслідування, зазначене у статті 19 цього Закону.

(4) При визначенні безпечної держави походження враховуються та оцінюються такі обставини:

1) у якому обсязі правовими актами та способом їх застосування в державі забезпечено захист осіб від переслідування та жорстокого поводження, дотримання встановленого Женевською конвенцією принципу неприпустимості висилки або примусового повернення та перешкоджання порушенню зазначених прав та свобод наявності системи ефективних засобів правового захисту;

2) чи приєдналася держава до основних міжнародних правових актів, що регулюють права людини, і чи дотримується в цілому цих актів.

(5) Стосовно конкретної особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, держава може вважатися безпечною державою походження в тому випадку, якщо особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, не подала переконливих обґрунтувань щодо того, чому на її думку, державу не можна вважати безпечною державою походження, і якщо особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, має громадянство цієї держави або до останнього часу проживала в цій державі як особа без громадянства.

(6) Безпечна третя держава та безпечна держава походження визначає Департамент поліції та прикордонної охорони.

(6¹) Департамент поліції та прикордонної охорони має право встановити список безпечних держав походження.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(7) Департамент поліції та прикордонної охорони може визнати як безпечну частину території держави походження або третьої держави.

[RT I, 21.12.2013, 1 - в силі з 22.12.2013]

(7¹) Департамент поліції та прикордонної охорони розглядає та у разі потреби оновлює щонайменше раз на рік список безпечних держав походження.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(7²) При визначенні безпечної третьої держави та безпечної держави походження на підставі частин 6 та 6¹ цієї статті використовується актуальна та відповідна інформація щодо держави походження особи, яка подає клопотання, та у разі потреби щодо загальної ситуації в транзитних державах. Ця інформація запитується насамперед у інших держав-членів Європейського Союзу, Європейського бюро з питань надання притулку, Управління Верховного комісара ООН з прав біженців, Європейської Ради та інших відповідних міжнародних організацій з прав людини.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(8) Якщо особа може безпечно і законно подорожувати в одну з частин території держави, їй дозволяється там залишитися, і є розумні підстави припускати, що вона там оселиться, то безпечною також можна визнати і цю частину території держави походження, дотримуючись положень частин 3-5 цієї статті.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(9) Про визначення держав як безпечних третіх держав та безпечних держав походження Міністерство закордонних справ повідомляє Європейській Комісії щонайменше раз на рік.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Стаття 10. Права осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, та осіб, які подають клопотання про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту

(1) Особі, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, та особі, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту, гарантуються права та свободи, що випливають з Конституції, законів, інших правових актів Естонської Республіки, а також з міжнародних договорів, правових актів Європейського Союзу, загальноприйнятих норм міжнародного права та міжнародних звичаїв.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, та особа, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту, має право:

1) за першої можливості, але не пізніше, ніж протягом п'ятнадцяти днів з дня подання клопотання про надання міжнародного захисту або клопотання про дозвіл на проживання, отримати в усній та письмовій формі зрозумілою йому мовою інформацію про свої права та обов'язки, включаючи інформацію щодо правової допомоги, допомоги, пов'язаної з умовами прийому, організацій, які надають відомості, графіку ведення провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту, а також про наслідки невиконання своїх обов'язків у провадженні за клопотанням про надання міжнародного захисту;

2) перебувати в Естонії аж до винесення остаточного рішення про надання міжнародного захисту, за винятком випадків, зазначених у частині 3 статті 25¹ цього Закону. Право особи, яка подає клопотання, залишитися в Естонії не дає права на отримання посвідки на проживання;

3) на співбесіду, зазначену у частині 4 статті 18 цього Закону, за відсутності підстав, встановлених частинами 6 та 7 статті 18;

4) з власної ініціативи та власним коштом організувати медичний огляд, якщо провідне виробництво офіційна установа не вважала за необхідне її проведення для винесення рішення;

5) отримувати підтримку, виходячи зі своїх особливих потреб;

6) виконувати процесуальні дії через свого представника, за винятком випадків, зазначених у частині 3 статті 10 та пункті 9 статті 17 цього Закону;

7) спілкуватися з членами сім'ї, юридичним консультантом, відповідними компетентними установами, представниками міжнародних чи неурядових організацій, а також із Управлінням Верховного комісара ООН у справах біженців;

8) за необхідності отримувати послуги з надання допомоги жертвам насильства та жорстокого поводження у порядку, передбаченому Законом про надання допомоги жертвам насильства та жорстокого поводження;

9) з метою оскарження рішення, винесеного на підставі цього закону, одержувати в рамках адміністративного судового провадження правову допомогу у значенні пункту 5 частини 3 статті 4 Закону про державну юридичну допомогу, з урахуванням відмінностей, встановлених у ст. 25² цього Закону;

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

10) звернутися до суду у разі порушення своїх прав та свобод.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) У провадженні з надання міжнародного захисту особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, має право користуватися послугами представника, за винятком надання пояснень та інших процедурних дій, які, виходячи з їхньої сутності, необхідно вчинити особисто.

(4) [Частина недійсна - RT I 2006, 21, 159 - в силі з 01.07.2006]

Стаття 10¹. Право на роботу особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 02.04.2015]

(1) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, може працювати в Естонії, якщо протягом шести місяців з дня подання клопотання про надання міжнародного захисту, за цим клопотанням не було винесено рішення з причин, що не залежать від неї.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 02.04.2015]

(2) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, може працювати в Естонії до завершення провадження за її клопотанням про надання міжнародного захисту.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 02.04.2015]

(3) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – в силі з 02.04.2015]

(4) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – в силі з 02.04.2015]

(5) [Частина недійсна - RT I, 23.03.2015, 1 – в силі з 02.04.2015]

Стаття 10². Право на освіту неповнолітньої особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Неповнолітній особі, на яку покладено шкільний обов'язок, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, забезпечується доступність освіти відповідно до порядку, встановленого

Законом про основну школу та гімназію, у строк до трьох місяців з подання клопотання про надання міжнародного захисту.

(2) Для забезпечення доступності освіти неповнолітня особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, має право на підготовче навчання, включаючи мовне навчання.

(3) Доступність гімназійного навчання не обмежується виключно через те, що неповнолітня особа в процесі виробництва досягла повноліття.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 11. Обов'язки особи, яка подає клопотання

(1) Особа, яка подає клопотання, зобов'язана дотримуватися конституційного порядку та правові акти Естонії, поважати конституційні цінності та принципи, державу, засновану на свободі, справедливості та праві, а також суспільний устрій Естонії, естонську мову та культуру.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язана всебічно сприяти з'ясуванню пов'язаних із клопотанням обставин, у тому числі:

1) подати на вимогу Департаменту поліції та прикордонної охорони відповідну форму клопотання про надання міжнародного захисту;

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

2) подавати усні та письмові дані та роз'яснення урядовим установам, які здійснюють необхідні дії;

3) подавати всі дані та наявні у нього документи та інші докази, що мають значення у провадженні за клопотанням про надання міжнародного захисту;

4) дозволити провести огляд речей та особистий огляд, зробити рентгенівські знімки, провести тест з визначення віку, а також дозволити прийняти на зберігання речі та документи;

5) сприяти отриманню документів, що підтверджують обставини, викладені у клопотанні про надання міжнародного захисту;

6) дозволити перевірити стан здоров'я з міркувань, пов'язаних із народною охороною здоров'я;

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

7) дозволити фотографувати, дактилоскопіювати та взяти пробу ДНК;

8) сприяти збору даних, необхідних для встановлення та перевірки особи;

9) дотримуватись встановлених законом заходів нагляду;

10) з'являтися до Департаменту поліції та прикордонної охорони для здійснення процесуальних дій.

(3) Встановлений пунктом 3 частини 2 цієї статті обов'язок сприяння у провадженні за клопотанням про надання міжнародного захисту поширюється і на представника особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту.

(4) Якщо особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, у період часу, коли вона користувалася послугами, названими в частині 1 статті 32 цього Закону, за винятком невідкладної допомоги, мала достатні для оплати названих послуг гроші, вона зобов'язана відшкодувати відповідні витрати.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(5) Особа, що подає клопотання про посвідку на проживання на підставі тимчасового захисту, зобов'язана при зверненні з клопотанням про видачу посвідки на проживання всебічно сприяти з'ясуванню обставин відмови у видачі посвідки на проживання.

(6) Особа, яка подає клопотання, зобов'язана інформувати Департамент поліції та прикордонної охорони про зміну його даних про сімейний стан та місце проживання, а також про народження дитини.

(7) Особі, яка подає клопотання, протягом періоду провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту або звернення з клопотанням про видачу посвідки на підставі тимчасового захисту не дозволяється працювати в Естонії або займатися підприємницькою діяльністю в Естонії, за винятком випадку, передбаченого статтею 10¹ цього Закону. У разі порушення заборони на роботу або підприємницьку діяльність застосовується відповідальність, встановлена Законом про іноземців.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(8) Обсяг та порядок фінансування з державного бюджету медичних оглядів осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, та наданих їм необхідних медичних послуг встановлюються постановою міністра, який відповідає за цю сферу.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(9) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язана на вимогу Департаменту поліції та прикордонної охорони здати на зберігання документ, що посвідчує особу, до кінця провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(10) При прийнятті на зберігання документа особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, застосовуються положення Закону про обов'язок виїзду з країни та про заборону на в'їзд до країни щодо здачі на зберігання іноземних проїзних документів та документів, що посвідчують особу.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 12. Первинний центр прийому та центр прийому

[Частина недійсна - RT I, 03.07.2013, 2 – в силі з 01.10.2013]

Стаття 13. Захист інформації у провадженні про надання міжнародного захисту та надання тимчасового захисту

(1) Провадження з надання міжнародного захисту та провадження з надання тимчасового захисту не є відкритими.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони, Міністерство соціальних справ та підвідомчі йому установи, центр для утримання та центр для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, а також перекладач та інші особи, що належать до справи, зобов'язані звертатися з відомою інформацією, що стала ним, про особу, яка подає клопотання, як конфіденційну і при обробці персональних даних зазначеного іноземця дотримуватися вимог щодо захисту персональних даних.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(3) Інформація, що містить дані про особу, що подає клопотання, визнається інформацією для внутрішньовідомчого користування. Обробка інформації, що містить дані зазначеного іноземця, дозволяється лише для виконання передбачених законом завдань.

(4) Передача даних, зібраних про особу, яка подає клопотання, іноземній державі, та збір даних про особу, яка подає клопотання, в іноземній державі дозволяється для виконання обов'язку, що випливає з міжнародного договору або права Європейського Союзу. При передачі даних іноземній державі слід забезпечити, щоб інформація не була передана державі походження особи, яка подає клопотання, у випадках, зазначених у частині 3 статті 4 та частині 2 статті 5 цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(5) У разі, якщо зібрані у провадженні за клопотанням про надання міжнародного захисту дані будуть передані будь-якій іншій, не зазначеній в цьому Законі установі, обов'язки, що випливають із частин 2-4 цієї статті, поширюються також на зазначені установи, їх чиновників та співробітників.

[RT I, 19.03.2015, 2 - в силі з 29.03.2015]

Стаття 13¹. Обробка персональних даних

(1) У передбачених цим Законом провадженнях Департамент поліції та прикордонної охорони, Міністерство соціальних справ та установи у сфері його управління, центри для утримання та центри для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, можуть опрацьовувати персональні дані, у тому числі персональні дані особливого характеру, без згоди осіб.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

(2) Іноземець зобов'язаний надавати компетентним адміністративним органам для виконання передбачених цим Законом завдань дані, зазначені у частині 1 цієї статті.

[RT I 2007, 24, 127 - в силі з 01.01.2008]

(3) Для виконання обов'язків, передбачених міжнародною угодою, правовим актом Європейського Союзу або іншим правовим актом, можна опрацьовувати персональні дані, отримані від іноземної держави або міжнародної організації.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

(4) Право суб'єкта даних на отримання інформації та доступу до зібраних про нього персональних даних, а також право на ознайомлення з даними, внесеними про нього до бази даних, включаючи право на ознайомлення зі справою з провадження, можна обмежити, якщо це може:

1) перешкоджати або завдавати шкоди запобіганню, розкриттю, веденню провадження або виконанню несення покарання щодо винного діяння;

2) завдавати шкоди правам і свободам іншої особи;

3) загрожувати безпеці Естонської Республіки, іншої країни-члена Європейського Союзу, іншої держави-члена Шенгенської угоди або держави-члена Організації Північноатлантичного договору;

4) загрожувати охороні громадського правопорядку.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

(5) Обмеження на розкриття зазначених у частині 4 цієї статті даних застосовується щодо таких прав суб'єкта даних:

1) право на отримання інформації про обробку його персональних даних, у тому числі про те, які персональні дані обробляються, а також про спосіб, метод, мету, правову підставу, обсяг або причину

обробки;

2) право на отримання інформації про осіб, які приймають її персональні дані, та категорії персональних даних, що розголошуються, а також інформації про те, чи передаються його персональні дані іноземній державі або міжнародній організації;

3) право обмежувати обробку своїх персональних даних;

4) право заперечувати проти обробки своїх персональних даних;

5) право на отримання інформації про порушення у зв'язку з його особистими даними.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

(6) Обмеження на розкриття зазначених у частині 4 цієї статті даних можна застосовувати також щодо даних, отриманих від іноземної держави чи міжнародної організації.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

Стаття 13². Встановлення особи та перевірка ідентичності

(1) Під час здійснення процесуальних дій, передбачених цим Законом, адміністративний орган зобов'язаний встановити особу особи або перевірити її ідентичність.

(2) Особа зобов'язана надати можливість встановлення її особи та перевірки ідентичності.

(3) Якщо неможливо встановити особу чи перевірити ідентичність іноземця чи іншої причетної до справи особи, то сприятливий адміністративний акт не видається або дія, про яку подано клопотання, не вчиняється.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

Стаття 13³. Встановлення особи на підставі документа, що посвідчує особу

(1) Особа зобов'язана для встановлення особи та встановлення особи подати на вимогу адміністративного органу документ, що посвідчує особу.

(2) Особа встановлюється і ідентичність особи перевіряється на підставі документів, зазначених у частині 2 статті 2 Закону про документи, що посвідчують особу, або проїзний документ іноземної держави.

(3) Особа іноземця, який не досяг 15 років, встановлюється на підставі показань законного представника та інших доказів, якщо йому не видано документа, названого в частині 2 цієї статті.

(4) Якщо іноземець не має документа, зазначеного в частині 2 цієї статті, то при необхідності його особа встановлюється або ідентичність перевіряється на підставі інших доказів.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

Стаття 13⁴. Встановлення особи на підставі біометричних даних

(1) Для встановлення особи та перевірки ідентичності може здійснюватися взяття біометричних даних іноземців та причетних до справи осіб та обробка цих даних.

(2) Особа зобов'язана на вимогу адміністративного органу дозволити взяття біометричних даних.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

Стаття 13⁵. Встановлення особи на підставі даних ДНК

(1) Для встановлення особи та перевірки ідентичності у іноземця можна взяти пробу ДНК та обробити відповідні дані, якщо інакше неможливо встановити особу іноземця або перевірити його ідентичність.

(2) При вирішенні питання про взяття проби ДНК у неповнолітнього враховуються насамперед права та інтереси неповнолітнього.

(3) Особа зобов'язана на вимогу адміністративного органу дозволити взяти пробу ДНК.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(4) При взятті в особи проби ДНК слід керуватися порядком, передбаченим частиною 5 статті 33 Закону про охорону громадського порядку.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

Стаття 13⁶. Встановлення особи на підставі інших доказів

Адміністративний орган може встановити особу або перевірити ідентичність на підставі інших, відомих адміністративному органу, не зазначених у цьому Законі даних, у тому числі даних, зібраних щодо особи в ході проведеного раніше провадження, або даних, що обробляється в банку даних.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

Стаття 13⁷. База даних автоматичної біометричної системи встановлення особи

(1) База даних автоматичної біометричної системи встановлення особи (далі – база даних ABIS) – це електронна база даних, метою якої, у значенні цього закону, є обробка біометричних даних, отриманих у провадженні з надання міжнародного захисту, для встановлення особи та перевірки ідентичності.

(2) У встановлених цим законом провадженнях для встановлення особи та перевірки тотожності особи можна обробляти дані, внесені до бази даних ABIS на підставі Закону про документи, що

посвідчують особу, Закону про громадянство, Закону про консульство, Кримінально-процесуального кодексу, Закону про тюремне ув'язнення, Закону про надання міжнародного захисту іноземцям, Закону про обов'язок виїзду з країни та заборони на в'їзд до країни та Деліктно-процесуального кодексу.

(3) Дані, внесені до бази даних ABIS на підставі законів, зазначених у частині 2 цієї статті, можна обробляти для встановлення особи та перевірки тотожності особи з метою забезпечення громадського порядку та державної безпеки лише у разі, якщо неможливо встановити особу або перевірити тотожність її особи на підставі даних, внесених до бази даних ABIS на підставі цього закону.

(4) До обробки даних, внесених до бази даних ABIS, застосовуються положення ст. 15⁵ Закону про документи, що посвідчують особу.

(5) База даних ABIS створюється та її положення встановлюються постановою Уряду Республіки.

(6) Відповідальним обробником бази даних ABIS є Департамент поліції та прикордонної охорони. Уповноважена особа, яка займається обробкою, визначається положенням бази даних.

(7) Склад даних, що вносяться до бази даних ABIS, та термін їх зберігання передбачається у положенні бази даних.

(7¹) Дані, що вносяться до бази даних ABIS, зберігаються щонайбільше 50 років.

[RT I, 03.02.2023, 1 - в силі з 01.09.2023]

(8) Дані, що містяться в базі даних ABIS, мають обмеження доступу та визнані інформацією, призначеною для внутрішньовідомчого користування.

[RT I, 08.07.2021, 1 - в силі з 15.07.2021]

Глава 2

СТАТУС БІЖЕНЦЯ І СТАТУС ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ

Розділ 1

Провадження з клопотання про надання міжнародного захисту

Стаття 14. Подання клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Клопотання про надання міжнародного захисту подається до Департаменту поліції та прикордонної охорони негайно після прибуття до Естонії.

(1¹) Департамент поліції та прикордонної охорони може прийняти клопотання про надання міжнародного захисту в іноземця, який приймається в межах переселення або переміщення, на території іноземної держави.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1²) Департамент поліції та прикордонної охорони може визначити місця, в яких варто подавати клопотання про надання міжнародного захисту.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(2) Якщо у іноземця, який знаходиться в прикордонному пункті, немає законної підстави для в'їзду в Естонію, встановленої Законом про іноземців, і він бажає звернутися з клопотанням про надання міжнародного захисту в Естонії, то іноземець негайно подає клопотання про надання міжнародного захисту до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(3) Затриманий Департаментом поліції та прикордонної охорони безпосередньо при незаконному перетині кордону іноземець, який бажає подати клопотання про надання міжнародного захисту в Естонії, подає клопотання про надання міжнародного захисту до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(3¹) Якщо є обґрунтована підстава вважати, що іноземці, які перебувають у місцях ув'язнення або прикордонних пунктах на зовнішньому кордоні, включаючи транзитну зону, можуть висловити бажання подати клопотання про надання міжнародного захисту, Департамент поліції та прикордонної охорони забезпечує інформування осіб про можливість його надання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3²) Якщо особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, надасть його до Департаменту поліції та прикордонної охорони в іншій державі-члені, Департамент поліції та прикордонної охорони надсилає клопотання компетентній установі цієї держави-члена, якщо цей закон не встановлює інше.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(4) Клопотання про надання міжнародного захисту подається особисто.

(4¹) Клопотання реєструється відразу, як тільки особа виявила бажання отримати міжнародний захист, але не пізніше ніж протягом трьох робочих днів після подання клопотання. Якщо зважаючи на екстрену ситуацію, надзвичайне становище або велику кількість клопотань про надання міжнародного захисту неможливо дотримуватися зазначеного терміну, то клопотання можна зареєструвати протягом десяти днів після його подання.

[RT I, 06.05.2020, 1 - в силі з 07.05.2020]

(5) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту (далі в цій главі – *особа, яка подає клопотання*), після подання клопотання про надання міжнародного захисту зобов'язана негайно подати всі наявні в неї:

- 1) документи, що підтверджують особу та громадянську приналежність, а також інші документи, які можуть сприяти встановленню особи та громадянської приналежності;
- 2) візи, посвідки на проживання або інші документи, що підтверджують перетин кордону;
- 3) документи, що підтверджують обставини прибуття до Естонії та перебування в інших державах після виїзду з держави походження (документи, що підтверджують надання пасажирських, транспортних, готельних та інших послуг);
- 4) документи та інші довідки, що підтверджують обґрунтованість звернення з клопотанням про надання міжнародного захисту.

(6) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(7) У клопотанні про надання міжнародного захисту особа, яка подає клопотання, надає для встановлення наявності обставин, зазначених у частинах 1 та 3 статті 4 цього Закону, серед іншого дані про расову та національну приналежність, віросповідання, політичні переконання та приналежність до соціальної групи. Для встановлення права на возз'єднання з сім'єю особа, яка подає клопотання, надає відомості про сімейні зв'язки, у тому числі про свого супутника життя.

[RT I 2007, 19, 92 - в силі з 11.03.2007]

Стаття 15. Дії після подання клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Особа, яка здійснює провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту, після звернення з клопотанням про надання міжнародного захисту негайно вчиняє наступні дії:

- 1) приймання клопотання про надання міжнародного захисту, яке відповідає формі;

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

- 2) особистий огляд та огляд речей;

- 3) приймання на зберігання речей та документів;

- 4) встановлення особи;

- 5) отримання пояснень щодо прибуття до Естонії або на кордон Естонії та про обставини, що є підставою для звернення з клопотанням про надання міжнародного захисту;

- 6) фотографування, а також дактилоскопіювання іноземця віком не молодше 14 років;

- 7) передача даних особи, яка подає клопотання, у віці не молодше 14 років для порівняння до центрального підрозділу системи Eurodac відповідно до постанови Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 603/2013 про створення системи Eurodac для порівняння відбитків пальців з метою ефективної реалізації постанови (ЄС) № 604/2013 (якою встановлюються критерії та механізми для визначення держави-члена, що відповідає за розгляд клопотання про надання міжнародного захисту, поданого громадянином третьої країни або особою без громадянства на території будь-якої держави-члена), та яка розглядає клопотання правозахисних установ країн Європейського Союзу та Європолу про порівняння відбитків пальців з даними системи Eurodac з метою захисту правопорядку, і якою вносяться зміни до постанови (ЄС) № 1077/2011, на якій ґрунтується Європейський департамент оперативного управління масштабними інфотехнологічними системами території, заснованої на свободі, безпеці та праві (Офіційний журнал Європейського Союзу, L 180, 29.06.2013, стор. 1–30);

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

- 8) за згодою особи, яка подає клопотання, організація медичного огляду через ознаки, що впливають із переслідування або сильного збитку, якщо офіційна установа, що проводить провадження, знайде, що це є необхідним для оцінки тверджень, поданих у клопотанні про надання міжнародного захисту;

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

- 9) взяття аналізу ДНК, а також дактилоскопіювання іноземця, який не досяг віку 14 років, якщо інакше неможливо встановити особу чи походження особи.

(1¹) Витрати на медичний огляд особи, яка подає клопотання, зазначеної в пункті 8 частини 1 цієї статті, покриваються з державного бюджету.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1²) Процесуальні дії, пов'язані з переселенням чи переміщенням до Естонії або провадженням щодо клопотання про надання міжнародного захисту, можна проводити в тій державі, де іноземець

перебуває під час провадження щодо клопотання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1³) Департамент поліції та прикордонної охорони може у разі переміщення визнавати процесуальні дії, виконані іншими державами-членами Європейського Союзу.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1⁴) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, отримувач міжнародного захисту, а також іноземець, який приймається в рамках переселення або переміщення, ознайомлюється зі своїми правами та обов'язками в письмовому вигляді під підпис. Якщо ознайомлення з правами та обов'язками відбувається інформаційно-технологічним засобом, то іноземець підтверджує ознайомлення з ними електронною відміткою. Перелік прав та обов'язків, у разі побажання іноземця, дається йому на паперовому носії.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(1⁵) Іноземця, який подав клопотання про надання міжнародного захисту, можна перемістити або переселити до Естонії після визнання особи отримувачем міжнародного захисту та надання посвідки на проживання з боку Естонії.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Під час прийняття рішення про взяття аналізу ДНК та дактилоскопіювання іноземців, які не досягли віку 14 років, насамперед, приймаються до уваги права та інтереси зазначених осіб.

(3) Особистий огляд здійснює особа однієї статі з особою, що оглядається.

(4) Дії, зазначені в частині 1 цієї статті, вчиняються і в тому випадку, якщо особа, яка подає клопотання, відмовляється від клопотання про надання міжнародного захисту.

(5) Якщо вказані у частині 1 цієї статті дії вчинені щодо особи, яка подає клопотання, у провадженні за винним діянням, то зібрані у провадженні за винним діянням дані можуть використовуватися у провадженні щодо клопотанням про надання міжнародного захисту.

(6) На час вчинення дій, зазначених у частині 1 цієї статті, особа, яка подає клопотання, затримується, і вона зобов'язана перебувати у відведених їй приміщеннях. Якщо дії тривають понад 48 годин, то особа, яка подає клопотання, затримується з дозволу адміністративного суду.

(7) [Частина недійсна - RT I, 03.02.2023, 1 – в силі з 01.09.2023]

8) Після здійснення дій, передбачених частиною 1 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони направляє особу, яка подає клопотання, до центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту або центру для утримання.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(9) [Частина недійсна - RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(10) Дії, вчинені на підставі цього Закону, не перешкоджають компетентним установам вчиняти дії щодо провадження за винним діянням, а також дії, що здійснюються для забезпечення виконання клопотань про надання міжнародної юридичної допомоги або запобігання правопорушенням.

Стаття 15¹. Оцінка особливих потреб особи, яка подає клопотання, та їх облік

(1) У рамках провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту враховується особлива ситуація, в якій перебуває особа, яка подає клопотання, з особливими потребами та потребами, що виходять з цієї ситуації. Особа, що подає клопотання, з особливими потребами – це в першу чергу вразлива особа, як, наприклад, неповнолітня особа, неповнолітня особа без супроводжуючого, особа з фізичним або психічним недоліком, особа похилого віку, вагітна жінка, один з батьків-одинак з неповнолітньою дитиною, жертва торгівлі людьми, яка страждає на тяжке захворювання, особа з проблемами душевного здоров'я, а також жертва тортур або насильства чи особа, щодо якої застосовувалося інше жорстоке психологічне, фізичне чи сексуальне насильство.

(2) Особа, яка подає клопотання, вважається особою з особливими потребами, якщо Департамент поліції та прикордонної охорони або інший адміністративний орган встановив її особливі потреби. У такому випадку щодо неї застосовуються відмінності, встановлені в цьому Законі, та забезпечується підтримка, що відповідає її особливим потребам.

(3) При необхідності до визначення особливих потреб долучається інший адміністративний орган чи експерт. Особливі потреби встановлюються у максимально короткі строки після подання клопотання.

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони фіксує особливі потреби особи, яка подає клопотання, у письмовому вигляді.

(5) Усі адміністративні органи, що контактують з особою, яка подає клопотання, дотримуються її особливих потреб, та враховують їх у системному та індивідуальному порядку протягом усього процесу провадження щодо клопотанням про надання міжнародного захисту, також враховуючи особливі потреби, виявлені на етапі провадження щодо клопотанням про надання міжнародного захисту.

(6) Департамент поліції та прикордонної охорони передає відомості про особливі потреби особи, яка подає клопотання, іншим адміністративним органам та особам, що контактують з особою, яка подає клопотання, в обсязі, необхідному для врахування її особливих потреб. Якщо інший адміністративний орган встановить особливі потреби особи або помітить обставини, що вказують на потенційні особливі потреби, він негайно повідомляє про це Департамент поліції та прикордонної охорони.

(7) Усі чиновники та працівники, які контактують з особами, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, відповідають вимогам у сфері компетенції, що дозволяють їм стежити за особливими потребами та враховувати їх.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 16. Не видання особі, яка подає клопотання, дозволу на в'їзд до країни

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 17. Неповнолітня особа, яка подає клопотання, та неповнолітня особа, яка подає клопотання, без супроводу

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1) У рамках провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту неповнолітній особі, у тому числі при наданні послуг, в першу чергу враховуються права та інтереси неповнолітньої особи.

(2) Неповнолітня особа має право подавати клопотання про надання міжнародного захисту від свого імені, якщо її дієздатність була розширена, або через одного з своїх батьків, іншого дорослого члена сім'ї, відповідальної за неї дорослої особи чи представника.

(3) Щодо представництва неповнолітнього іноземця в рамках процесуальних дій, що проводяться на підставі цього Закону, застосовуються положення Закону про сім'ю з урахуванням відмінностей, встановлених цим Законом.

(4) Якщо вік особи, яка подає клопотання, невідомий, і є підстави вважати, що особа молодша 18 років, то особа, яка подає клопотання, розглядається як неповнолітня. Питання щодо розгляду особи, яка подає клопотання, як неповнолітньої або повнолітньої вирішує Департамент поліції та прикордонної охорони.

(5) Якщо у Департаменту поліції та прикордонної охорони виникне обґрунтований сумнів у достовірності даних, наданих особою, яка подає клопотання, про свій вік, то за її згодою можна провести медичні обстеження для визначення віку. Департамент поліції та прикордонної охорони повідомляє неповнолітнього про медичні обстеження, спосіб їх проведення та наслідки відмови від обстежень.

(6) Рішення про визначення віку можна оскаржити виключно разом з адміністративним актом або дією, згідно з якою було прийнято рішення про визначення віку.

(7) У рамках провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту не враховується дієздатність, що діє в державі походження неповнолітньої особи відповідно до права держави походження іноземця, якщо вона відрізняється від положень естонського права.

(8) Якщо неповнолітня особа розміщується в центрі для розміщення або утримання для осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, то їй надаються можливості для дозвіллевих занять, у тому числі для відповідних віку ігор та занять за інтересами, а також на свіжому повітрі.

(9) Неповнолітній особі без супроводу на час виконання процесуальних дій призначається представник одразу ж, як буде визначено, що особа, яка подає клопотання, є неповнолітньою.

Представник не призначається, якщо неповнолітня особа вірогідно досягне повноліття до того, як Департамент поліції та прикордонної охорони винесе рішення щодо клопотання. В цьому випадку неповнолітній без супроводу може виконувати передбачені законом дії самостійно.

(10) Неповнолітню особу без супроводу може представляти фізична або юридична особа, яка є благонадійною, а також має знання та навички, необхідні для представлення неповнолітньої особи без супроводу.

(11) Департамент поліції та прикордонної охорони може для представлення неповнолітнього без супроводу в рамках проваджень, зазначених у цьому Законі, укласти договір з фізичною чи юридичною особою. Якщо представником неповнолітнього без супроводу призначено організацію, вона називає особу, яка відповідає за виконання задач представника неповнолітнього без супроводу.

(12) Неповнолітня особа без супроводу, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, або яка отримала міжнародний захист, розміщується в центрі розміщення, направляється на отримання опорних послуг патронату чи до повнолітнього родича. Департамент соціального захисту забезпечує надання зазначених у пунктах 3-7 частини 1 статті 32 цього закону послуг також у разі, якщо неповнолітня особа без супроводу направляється на отримання опорних послуг патронату або до

повнолітнього родича.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(13) Пошуки членів сім'ї неповнолітнього без супроводу Департамент поліції та прикордонної охорони починає якнайшвидше після подання клопотання про надання міжнародного захисту.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 17¹. Повнолітня особа, яка подає клопотання, з обмеженою дієздатністю

Щодо представництва повнолітньої особи, яка подає клопотання, з обмеженою дієздатністю застосовуються положення частин 2, 3 та 7 статті 17 цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 18. Розгляд клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони розглядає клопотання про надання міжнародного захисту, за розгляд яких Естонська Республіка визначена як відповідальна держава, згідно з міжнародним договором або постановою (ЄС) Європейського Парламенту та Ради № 604/2013.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони розглядає кожне клопотання про надання міжнародного захисту індивідуально та неупереджено, а також перевіряє правильність поданих доказів та даних, достовірність тверджень особи, яка подає клопотання, та інші обставини, а також здійснює необхідні для цього процесуальні дії.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони визначає безпечну державу походження та безпечну третю державу, а також перевіряє можливість відправки особи, яка подає клопотання, у зазначені держави.

(4) Особа, яка веде провадження щодо клопотанням про надання міжнародного захисту, проводить з особою, яка подає клопотання, співбесіду, в ході якої особі, яка подає клопотання, надається можливість надавати факти та давати пояснення щодо обставин, що мають значення у провадженні за її клопотанням про надання міжнародного захисту, у тому числі про обставини, що перешкоджають висиланню особи, яка подає клопотання, з держави.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4¹) Порядок проведення співбесіди, зазначеної у частині 4 цієї статті, встановлює відповідальний за дану сферу міністр своєю постановою.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(5) Передбачена частиною 4 цієї статті можливість надається неповнолітнім віком не менше 10 років та неповнолітнім, які не досягли цього віку, за умови, що це дозволяє рівень розвитку неповнолітнього.

(6) Процесуальну дію, зазначену в частині 4 цієї статті, можна скасувати, якщо рішення щодо клопотання про надання міжнародного захисту можливо винести на підставі наявних доказів, або, якщо особа, яка подає клопотання, не здатна скористатися зазначеним у частині 4 правом з не залежних від нього тривалих обставин. У разі сумнівів офіційна установа, що веде провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту, консультується з працівником сфери охорони здоров'я, щоб встановити, чи є стан особи, яка подає клопотання, внаслідок якого вона не здатна скористатися зазначеним у частині 4 правом, тимчасовим або постійним.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(7) Положення частини 6 цієї статті не застосовуються, якщо необхідно прийняти рішення, чи розглянути клопотання за змістом або залишити його без розгляду, і особі, яка подає клопотання, у будь-якому випадку надається можливість висловити свою точку зору щодо підстав, зазначених у пунктах 1-3 та 5 частини 1 статті 21 цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(8) У разі використання технічних засобів під час здійснення процесуальних дій, учасників процесуальної дії попередньо сповіщають про це, і їм пояснюється мета застосування технічних засобів.

(9) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(10) Департамент поліції та прикордонної охорони може в пріоритетному порядку розглядати клопотання, подані особами, які подають клопотання, з особливими потребами, та клопотання, для розгляду яких в пріоритетному порядку існує обґрунтована необхідність.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(11) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 18¹. Строки розгляду клопотання

(1) Клопотання розглядається якнайшвидше, але не пізніше шести місяців після приймання клопотання. Якщо, згідно з постановою Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 604/2013, за розгляд клопотання про надання міжнародного захисту відповідає Естонія, то шестимісячний строк починає відраховуватись з моменту, коли особа, яка подає клопотання, передана Естонії та перебуває на території Естонії.

(2) Строк, зазначений у частині 1 цієї статті, можна продовжувати якнайбільше на дев'ять місяців за наявності як мінімум однієї з таких обставин:

1) мова йде про складні фактичні або правові обставини;

2) про міжнародний захист одночасно подає клопотання велика кількість осіб;

3) затримка обумовлена тим, що особа, яка подає клопотання, не виконує зобов'язань, що виходять із статті 11 цього Закону.

(3) У виняткових випадках та за обґрунтованих обставин строки, зазначені у частинах 1 та 2 цієї статті, можна продовжити на три місяці, якщо це необхідно для забезпечення достатнього та повного розгляду клопотання про надання міжнародного захисту;

(4) Якщо від офіційної установи, яка веде провадження, не можна розумно очікувати на винесення рішення протягом строку, зазначеного в частинах 1-3 цієї статті, враховуючи імовірно нестабільну ситуацію у державі походження особи, яка подає клопотання, то завершення провадження можливо відкласти. У цьому випадку Департамент поліції та прикордонної охорони:

1) оцінює ситуацію, що панує в державі походження особи, яка подає клопотання, як мінімум кожні шість місяців;

2) повідомляє особі, яка подає клопотання, протягом розумного часу про причини відкладення винесення рішення щодо клопотання;

3) сповіщає протягом розумного часу Європейську комісію про відкладення провадження щодо клопотання особи родом із цієї країни.

(5) Клопотання у будь-якому випадку розглядається протягом 21 місяця після прийняття.

(6) Якщо Департамент поліції та прикордонної охорони не може винести рішення щодо клопотання про надання міжнародного захисту протягом шести місяців з дати приймання клопотання про надання міжнародного захисту, то він повідомляє особу, яка подає клопотання, про затримку та, за бажанням особи, яка подає клопотання, про причину затримки та ймовірний час винесення рішення.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 19. Підстави встановлення наявності переслідування та серйозної небезпеки

(1) Переслідування, зазначене у частині 1 статті 4 цього Закону, має бути:

1) серйозним або систематичним, а також таким, що порушує права людини, за винятком випадків, встановлених частиною 2 статті 15 Конвенції про захист прав людини та основних свобод (RT II 1996, 11/12, 34), або

2) зведенням різних діянь, у тому числі порушення прав людини, які можуть вплинути на особу так само, як зазначено у пункті 1.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) В якості переслідування, серед іншого, розглядаються такі обставини, що спостерігаються в державі:

1) фізичне або душевне насильство, у тому числі сексуальне насильство;

2) дискримінаційні заходи законодавчої, виконавчої чи судової влади або дискримінаційне застосування цих заходів зазначеною владою;

3) дискримінаційне чи невідповідне засудження, або застосування покарання;

4) залишення без задоволення вимог про відшкодування дій, зазначених у пункті 3 цієї частини;

5) засудження або призначення покарання за відмову від виконання військової служби у ситуації, коли це тягне за собою вчинення злочинів чи дій, зазначених у статті 22 цього Закону;

6) дії, пов'язані з статевою приналежністю особи, чи спрямовані проти дітей.

7) відсутність доступу до правового захисту.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони при оцінці причин переслідувань бере до уваги пануючі в державі погляди на раси, віросповідання та національності, а також дискримінацію на підставі політичних переконань та належності до соціальної групи.

(4) Побоювання стати жертвою переслідування та серйозної загрози можуть ґрунтуватися на тих подіях, які мали місце в державі походження особи, яка подає клопотання, після її виїзду з неї.

(5) В якості джерел переслідування та серйозної загрози розглядаються:

1) держава;

2) партії та організації, які керують державою або частиною її території;

3) недержавні об'єднання, якщо держава, міжнародні організації чи партії або організації, які керують державою чи частиною її території, не можуть або не хочуть запропонувати захист від переслідування чи серйозної загрози.

[RT I, 21.12.2013, 1 - в силі з 22.12.2013]

(6) Міжнародний захист може надати виключно держава або організація чи об'єднання, що контролює державу або значну частину території держави, якщо ця держава або об'єднання виражає волю запропонувати захист і здатне це зробити. Захист повинен бути ефективним, постійним і доступним для особи, яка подає клопотання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 20. Необґрунтоване клопотання

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1) Якщо на підставі наявних доказів стає зрозумілим, що особа, яка подає клопотання, не відповідає вимогам для отримання міжнародного захисту, передбаченим директивою Європейського Парламенту та Ради 2011/95/ЄС, яка стосується вимог, яким повинні відповідати громадяни третіх країн та особи без громадянства, щоб бути кваліфікованими як одержувачі міжнародного захисту, та вимог до однакового положення біженців або осіб, що відповідають критеріям для отримання додаткового захисту, та змісту наданого захисту (нове формулювання) (Офіційний журнал Європейського Союзу, L 337, 20.12.2011, стор. 9-26), то клопотання вважається необґрунтованим.

(2) Якщо клопотання є необґрунтованим, Департамент поліції та прикордонної охорони виносить рішення про відхилення клопотання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 20¹. Явно необґрунтоване клопотання

Клопотання вважається явно необґрунтованим, якщо подані в ньому твердження та обґрунтування не пов'язані з обставинами, зазначеними в частині 1 статті 20 цього Закону, або клопотання подано з ясною метою зловживання системою міжнародного захисту, та в наявності є одна з таких обставин:

- 1) є підстави вважати державу походження особи, яка подає клопотання, безпечною;
- 2) особа, яка подає клопотання, в рамках провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту представила завідомо неправдиві відомості або дала недостовірні пояснення, або навмисне не представила відомості чи пояснення, які мають істотне значення при розгляді її клопотання про надання міжнародного захисту, або навмисне представила неправдиві документи;
- 3) є обґрунтовані підстави вважати, що особа, яка подає клопотання, знищила або позбулася документа чи іншої довідки, яка могла б допомогти встановити її особу чи громадянство;
- 4) особа, яка подає клопотання, висловлювала явно неправдиві чи неймовірні заяви, які суперечать достатньо перевіреним відомостям, що стосуються держави походження, що робить явно недостовірними її твердження у зв'язку з тим, чи відповідає особа критеріям для отримання міжнародного захисту;
- 5) клопотання є повторним і щодо нього застосовується частина 1 статті 24 цього Закону;
- 6) особа, яка подає клопотання, надала клопотання про надання міжнародного захисту лише для того, щоб уникнути обов'язку покинути державу;
- 7) особа, яка подає клопотання, прибула до Естонії незаконно або незаконно перебувала на території Естонії, або за першої можливості не подала клопотання про надання міжнародного захисту;
- 8) особа, яка подає клопотання, відмовилася або відмовляється пройти дактилоскопіювання;
- 9) особа, яка подає клопотання, становить загрозу державній безпеці або громадському порядку чи з зазначених причин була вислана з Естонії;

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 20². Розгляд клопотання у порядку прискореного провадження

(1) Явно необґрунтована заява про надання міжнародного захисту може бути розглянута у порядку прискореного провадження, зокрема на кордоні, з урахуванням положень цієї статті.

(2) Явно необґрунтована заява не розглядається у порядку прискореного провадження або застосування прискореного провадження припиняється, якщо неможливо врахувати особливі потреби особи, яка подає клопотання, особливо якщо особи, яка подає клопотання, стала жертвою катувань або зґвалтування або проти неї було застосовано інше жорстоке психологічне, фізичне чи сексуальне насильство.

(3) Заява неповнолітнього без супроводу, якщо це в інтересах неповнолітнього, може бути розглянута в прискореному порядку лише у таких випадках:

- 1) у випадках, зазначених у пунктах 1 і 9 статті 20¹ цього Закону;
- 2) у випадках, зазначених у пунктах 1 і 3 статті 20¹ цього Закону за умови врахування особливих потреб неповнолітнього без супроводу та надання йому можливості обґрунтувати свої дії, включаючи

консультацію зі своїм представником;

3) у випадку, зазначеному в пункті 6 статті 20¹ цього Закону, якщо клопотання залишається без розгляду за змістом на підставі частини 3 статті 24 і пункту 4 частини 1 статті 21 цього Закону;

4) у випадку, зазначеному в пункті 3 частини 1 статті 21 цього Закону.

(4) Якщо застосовується прискорене провадження, то клопотання розглядається протягом 30 днів. Зазначений термін може бути продовжений, якщо це необхідно для забезпечення достатнього та ретельного розгляду заяви з урахуванням положень частин 1–5 статті 18¹ цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 21. Залишення клопотання без розгляду

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1) Клопотання залишається без розгляду за змістом за наявності як мінімум однієї з таких підстав:

1) стосовно особи, яка подає клопотання, інша держава вважається першою країною притулку відповідно до статті 35 Директиви Європейського Парламенту та Ради 2013/32/ЄС щодо загальних процедур надання та позбавлення міжнародного захисту (Офіційний журнал Європейського Союзу, L 180, 29.06.2013, стор. 60-95);

2) будь-яка інша держава-член надала особі, яка подає клопотання, міжнародний захист, і цей захист, як і раніше, є доступним;

3) державу, що приймає особу, яка подає клопотання, можна вважати безпечною третьою країною;

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

4) клопотання є повторним і щодо нього застосовується частина 3 статті 24 цього Закону;

5) член сім'ї особи, яка подає клопотання, що перебуває на її утриманні, подає клопотання після того, як він/вона дали свою згоду на те, щоб їхня заява була частиною заяви, поданої від її/його імені, а факти, що стосуються обставин утримання, які могли б виправдати подання окремої заяви, відсутні;

6) згідно з постановою Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 604/2013, відповідальність за розгляд клопотання про надання міжнародного захисту несе інша держава.

(2) У випадках, зазначених у частині 1 цієї статті, провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту завершується рішенням про відхилення клопотання, в якому серед іншого вказується, що клопотання було залишено без розгляду за змістом, і в цьому випадку Департамент поліції та прикордонної охорони не зобов'язаний оцінювати, чи відповідає особа, яка подає клопотання, вимогам щодо отримання міжнародного захисту, встановленим Директивою Європейського Парламенту та Ради 2011/95/ЄС.

(3) Якщо клопотання було залишено без розгляду на підставі пункту 3 частини 1 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони видає особі документ, в якому офіційні установи третьої країни мовою даної країни повідомляються про те, що зміст клопотання залишився без розгляду.

(4) Положення частини 1 цієї статті застосовуються у разі неповнолітнього без супроводу виключно у випадку, зазначеному у пункті 3 частини 1 цієї статті, за умови, що це на користь неповнолітнього.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 22. Обставини, які виключають визнання іноземця біженцем або особою, яка отримує додатковий захист

(1) Іноземець не визнається біженцем, якщо:

1) стосовно нього застосовується пункт «D» статті 1 Женевської конвенції;

2) він є постійним мешканцем Естонії;

3) є обґрунтована підстава вважати, що він скоїв визначений у міжнародних правових актах злочин проти миру або людяності, чи військовий злочин;

4) є обґрунтована підстава вважати, що до прибуття до Естонії ним за межами Естонії скоєно тяжкий неполітичний злочин;

5) є обґрунтована підстава вважати, що він винний у скоєнні діяння, що суперечить цілям та принципам Організації Об'єднаних Націй.

(2) Тяжким неполітичним злочином, зазначеним у пункті 4 частини 1 цієї статті, вважається, зокрема, діяння, вчинене з особливою цинічністю імовірно з політичною метою.

(3) Іноземець не визнається особою, яка отримує додатковий захист, якщо:

1) є обґрунтована підстава вважати, що він скоїв визначений у міжнародних правових актах злочин проти миру або людяності, чи військовий злочин;

2) є обґрунтована підстава вважати, що він скоїв тяжкий злочин;

3) є обґрунтована підстава вважати, що він винний у скоєнні діяння, що суперечить цілям та принципам Організації Об'єднаних Націй.

4) є обґрунтована підстава вважати, що він може становити загрозу громадському порядку або

державній безпеці;

5) він залишив державу походження через те, що вчинив діяння, не зазначене у пунктах 1–4 цієї частини, за яке передбачено покарання, пов'язане із позбавленням волі.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(4) Підстави, встановлені пунктами 3–5 частини 1 та пунктами 1–4 частини 3 цієї статті, застосовуються щодо іноземців, які підбурювали до скоєння зазначених діянь чи злочинів або якимось чином брали участь у їх вчиненні.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 23. Відкликання клопотання про надання міжнародного захисту та відмова від клопотання

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1) Особа, яка подає клопотання, має право протягом усього провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту відкликати клопотання про надання міжнародного захисту. У цьому випадку провадження щодо клопотанням про надання міжнародного захисту закінчується.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони передбачає, що клопотання було відкликано або є відмова від клопотання, якщо особа, яка подає клопотання:

1) не виконала обов'язків, встановлених у пунктах 2 та 3 частини 2 статті 11 цього Закону, за винятком випадку, коли вона протягом розумного терміну доведе, що не могла виконувати зазначені обов'язки з поважної причини;

2) переховується або без дозволу залишила місце свого проживання, центр для утримання або центр для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, без того щоб протягом розумного строку повідомила про це Департамент поліції та прикордонної охорони, центр для утримання або центр для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту;

3) без поважної причини протягом одного місяця не з'явилася для здійснення процесуальної дії до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

(3) Якщо особа, яка подає клопотання, опосередковано відкликала своє клопотання або відмовилася від нього, Департамент поліції та прикордонної охорони виносить рішення про відхилення клопотання відповідно до статті 4 Директиви Європейського Парламенту та Ради 2011/95/ЄС.

(4) Особа, яка подає клопотання, має право вимагати повторного розгляду клопотання про надання міжнародного захисту, за винятком випадків, коли клопотання про надання міжнародного захисту було розглянуто у порядку, встановленому статтею 24 цього Закону.

(5) У випадку, зазначеному в частині 4 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони анулює рішення про відхилення та продовжує розгляд клопотання, оновлюючи колишнє провадження щодо клопотанням про надання міжнародного захисту.

(6) Якщо клопотання, зазначене у частині 4 цієї статті, було надано більш ніж через дев'ять місяців після винесення рішення, зазначеного у частині 3 цієї статті, то нове клопотання можна розглядати як повторне клопотання щодо якого застосовуються положення статті 24 цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 24. Повторне клопотання

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1) Якщо особа, яка подає клопотання, надає додаткові пояснення або повторне клопотання, то Департамент поліції та прикордонної охорони розглядає додаткові пояснення або документи, що супроводжують повторне клопотання, в рамках розгляду попереднього клопотання про надання міжнародного захисту, оновлюючи попереднє провадження щодо клопотанням про надання міжнародного захисту.

(2) Якщо були встановлені нові обставини, або особа, яка подає клопотання, надала нові документи чи докази, які вона не могла надати або довести в ході попереднього провадження з незалежних від особи причин, і які значною мірою підвищують ймовірність того, що особу, яка подає клопотання, можна буде розглядати як особу, яка відповідає вимогам до отримання міжнародного захисту, то клопотання розглядається знову у порядку, встановленому статтею 18 цього Закону.

(3) Якщо було встановлено відсутність нових обставин, і особа, яка подає клопотання, не надала нових документів чи доказів, які відіграють важливу роль при розгляді особи як отримувача міжнародного захисту, то клопотання залишається без розгляду.

(4) Положення цієї статті також застосовуються у випадку, якщо утриманець або неповнолітня особа самостійно подає клопотання про надання міжнародного захисту, яке за неї вже подав його законний представник.

(5) У випадках, зазначених у частинах 1 та 2 цієї статті, особа, яка подає клопотання, має право залишатися в Естонії на період ведення провадження за повторним клопотанням, якщо повторне клопотання подається вперше. Право на перебування, зазначене у цій частині, не поширюється на провадження, зазначене у статті 25¹ цього Закону.

(6) Якщо клопотання було залишено без розгляду як мінімум на одній із підстав, зазначених у частині 1 статті 21 цього Закону, то наступне нове клопотання не розглядається як повторне у значенні цієї статті.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 25. Рішення щодо відхилення клопотання про надання міжнародного захисту

(1) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(2) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(2¹) Якщо на підставі постанови Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 604/2013

відповідальність за розгляд клопотання особи про надання міжнародного захисту покладається на іншу державу-член, особі не робиться припис про виїзд, а зазначається у рішенні про відхилення клопотання зобов'язання виїхати з Естонії до держави, відповідальної за розгляд клопотання. Якщо особа добровільно не виконає зобов'язання щодо виїзду або буде затримана на підставі, зазначеній у частині 2 статті 36¹ цього Закону, то зобов'язання щодо виїзду можна привести до примусового виконання у порядку, встановленому Законом про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2²) У рішенні про відхилення клопотання про надання міжнародного захисту або разом з ним іноземцю робиться припис про виїзд з Естонії (далі – *припис про виїзд*).

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(2³) Виконання припису про виїзд, зробленого особі, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, призупиняється, та особа, яка подає клопотання, має право перебувати в Естонії до винесення остаточного рішення, або до винесення рішення, зазначеного у частині 3 статті 25¹ цього Закону.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(3) Іноземець негайно повідомляється про прийняття рішення щодо відхилення клопотання про надання міжнародного захисту.

(4) Якщо клопотання про надання міжнародного захисту відхиляється як мінімум на одній із підстав, зазначених у частині 1 статті 21 цього Закону, то у рішенні зазначається, що клопотання про надання міжнародного захисту не було розглянуте по суті.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 25¹. Оскарження рішення

(1) Рішення про передачу, про відхилення клопотання або рішення про визнання міжнародного захисту недейсним можна оскаржити в адміністративному суді протягом десяти днів з дня повідомлення про рішення. Зазначене рішення не можна оскаржити у порядку провадження з розгляду заперечень.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(2) При оскарженні рішення, винесеного щодо клопотання про надання міжнародного захисту, особа, яка подає клопотання, у строк оскарження та до винесення остаточного рішення, має зазначені у цьому законі права та обов'язки, у тому числі право перебувати на території Естонії.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(3) Якщо Департамент поліції та прикордонної охорони виніс рішення:

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

1) на підставі статті 20¹ цього закону, за винятком зазначеної у пункті 7 підстави;

2) на підставі, зазначеній у пункті 1, 2 або 4 частини 1 статті 21 цього Закону;

3) на підставі, зазначеній у пункті 3 або 6 статті 23 цього Закону, або

4) на підставі Постанови Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 604/2013,

рішення про право іноземця на перебування в Естонії до винесення остаточного рішення, приймає суд, який вирішує справу. До винесення зазначеного у цій частині рішення іноземець має право перебувати на території Естонії.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(4) Якщо суд вирішив обмежити право особи на перебування у країні до винесення остаточного рішення у зазначених у частині 3 цієї статті випадках, то за особою зберігається загальне право оскарження в суді.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(5) Процес клопотання про міжнародний захист та оскарження рішення, винесеного щодо клопотання про надання міжнародного захисту, не дає особі права подавати клопотання про термінову посвідку на проживання на підставі Закону про іноземців.

6) У зазначених у частині 3 цієї статті випадках суд видає ухвалу до винесення остаточного рішення про право на перебування в Естонії.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(7) Якщо виняток, зазначений у пунктах 1-3 частини 3 цієї статті, застосовується щодо рішення, прийнятого на кордоні, то забезпечується надання особі, яка подає клопотання, прав, зазначених у пунктах 1, 7, 8 та 9 частини 2 статті 10 цього Закону, протягом десятиденного періоду оскарження, зазначеного у частині 1 цієї статті, щоб підготувати скаргу та подати до суду аргументи.

(8) Особа, яка подає клопотання, має право відмовитися від скарги у порядку, передбаченому Адміністративно-процесуальним кодексом.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 25². Надання державної правової допомоги

(1) У надзвичайній ситуації, спричиненій масовою імміграцією, іноземець, який оскаржує рішення, винесене Департаментом поліції та прикордонної охорони на підставі пунктів 1-3 частини 3 ст. 25¹ цього Закону, має право одержувати для оскарження рішення в адміністративному судочинстві правову допомогу відповідно до пункту 5 частини 3 ст. 4 Закону про державну правову допомогу до винесення остаточного рішення щодо клопотання.

(2) Суд залишає без задоволення клопотання про державну правову допомогу, якщо особа, яка подає клопотання, залишила Естонію.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

Стаття 26. Примусове виконання припису про виїзд

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 27. Передача особи, яка подала клопотання, на підставі іноземного договору або правового акту Європейського Союзу

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 28. Тимчасове зупинення провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту

Департамент поліції та прикордонної охорони припиняє провадження за клопотанням про надання міжнародного захисту на період дії тимчасового захисту.

Стаття 29. Заходи нагляду

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони може для доцільного, ефективного, простого та швидкого проведення провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту вживати стосовно клопотання наступні заходи нагляду:

1) проживання у встановленому місці;

2) явка на реєстрацію до Департаменту поліції та прикордонної охорони через певні проміжки часу;

3) повідомлення Департаменту поліції та прикордонної охорони про перебування поза місцем проживання більше трьох днів;

4) здавання на зберігання до Департаменту поліції та прикордонної охорони іноземних проїзних документів або інших документів, що посвідчують особу.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

5) явка на консультацію.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони та Департамент поліції безпеки мають право у будь-який час перевіряти дотримання особою, яка подає клопотання, заходів нагляду

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(3) Про застосування заходів нагляду особі, яка подає клопотання, повідомляється в письмовій формі.

Стаття 30. Мова провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту ведеться естонською мовою. За згодою чиновника, що веде провадження, процесуальна дія може вестись іншою мовою, якою іноземець здатний спілкуватися усно.

(2) Якщо особа, яка подає клопотання, не володіє в достатній мірі естонською мовою, то до процесуальних дій, безпосередньо пов'язаних з особою, яка подає клопотання, необхідно залучати перекладача, який перекладає обставини, що мають значення, на ту мову, якою іноземець здатний спілкуватися усно. Перекладача не потрібно залучати, якщо процесуальна дія здійснюється мовою, якою іноземець може спілкуватися усно.

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони може залучати перекладача для перекладу процесуальних дій за допомогою засобів зв'язку.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(4) Іноземець має право запросити на процесуальну дію за власний рахунок та на свій вибір відповідного перекладача, якщо це можливо здійснити без зволікання та гарантується об'єктивність перекладу.

(5) Подані особою, яка подає клопотання, докази при необхідності перекладаються на естонську мову. Подані особою, яка подає клопотання, докази не перекладаються на естонську мову, якщо вони не мають безпосереднього значення у провадженні щодо клопотання про надання міжнародного захисту.

(6) Рішення про відхилення клопотання про надання міжнародного захисту, про видачу посвідки на проживання або про відмову у видачі посвідки на проживання перекладаються особі, яка подає клопотання, повністю, за винятком випадків, коли у неї є представник.

Стаття 31. Вручення документів

(1) Рішення, повістка, повідомлення або інший документ вважається такими, що вручені особі, яка перебуває в центрі для утримання чи центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, якщо надіслані документи були доставлені до центру для утримання або центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(2) Якщо особа, яка подає клопотання, проживає поза центром для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, то рішення, повістка, повідомлення або інший документ вважається врученим, якщо його було відправлено особі, яка подає клопотання, за вказаною нею адресою місця проживання або якщо його передано її представнику.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(3) Центр для утримання або центр для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, негайно передає рішення, повістку, повідомлення або інший документ особі, яка подає клопотання, під розписку.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(3¹) Виконані на підставі цього закону: протокол дії, запрошення, повідомлення або інший документ вважаються доставленими, якщо особа, яка подає клопотання, ознайомила з документом за допомогою інформаційно-технологічного засобу компетентного адміністративного органу та підтвердила електронною позначкою отримання документа. Документ за бажанням особи, яка подає клопотання, видається їй на паперовому носії.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(4) У випадку зазначеної в частині 1 статті 36⁶ надзвичайної ситуації та у разі, якщо місце знаходження іноземця в Естонії невідоме Департаменту поліції та прикордонної охорони, адміністративний орган може залишити без застосування інші способи доставки адміністративного акту та, враховуючи встановлене статтею 13, опублікувати на своїй веб-сторінці лише номер клопотання про надання міжнародного захисту та заголовок рішення, винесеного щодо клопотання. При публікуванні на веб-сторінці адміністративний акт вважається доставленим іноземцю та таким, що набув чинності.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(5) У випадку вказаної в частині 1 статті 36⁶ надзвичайної ситуації та у разі, якщо місце знаходження іноземця в Естонії невідоме Департаменту поліції та прикордонної охорони, адміністративний орган може залишити без застосування інші способи сповіщення та, враховуючи встановлене статтею 13, опублікувати на своїй веб-сторінці лише номер клопотання про надання міжнародного захисту та заголовок процесуального документа. При публікуванні на веб-сторінці процесуальний документ вважається доставленим іноземцю.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Стаття 31¹. Забезпечення єдності сім'ї

(1) Члени сім'ї розміщуються разом.

(2) Неповнолітня дитина особи, яка подає клопотання, або неповнолітня особа, яка подає клопотання, розміщуються разом з одним із своїх батьків, його незаміжною неповнолітньою сестрою чи неодруженим неповнолітнім братом, або опікуном за умови, що це в інтересах неповнолітнього.

(3) Доросла особа з особливими потребами, що знаходиться на утриманні, яка подає клопотання, по можливості розміщується разом зі своїм опікуном, який вже перебуває в Естонії.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Розділ 2

Прийом особи, яка подає клопотання

Стаття 32. Центр для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(1) Задача центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, полягає в організації при необхідності в якості допомоги особам, які подають клопотання, на час провадження з надання міжнародного захисту або тимчасового захисту та надання таких послуг:

1) розміщення;
2) постачання особам, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, що проживають у центрі для розміщення осіб та на підставі пункту 3 частини 2 статті 34 або пункту 3 частини 2 статті 62 цього Закону за межами центру для розміщення, продуктів харчування або організація їх харчування, постачання їм одягу та предметів побуту першої необхідності та інших предметів першої необхідності, а також засобів особистої гігієни;

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

3) забезпечення доступності медичного огляду та необхідних медичних послуг;

4) найнеобхідніші перекладацькі послуги та навчання естонській мові;

5) інформування про його права та обов'язки;

6) транспортні послуги, необхідні для здійснення процесуальних дій, що здійснюються на підставі цього Закону;

7) інші послуги першої необхідності.

(1¹) Якщо стосовно клопотання винесено остаточне рішення, то у разі необхідності іноземцю можливо надавати вказану в частині 1 цієї статті послугу, до 30 днів, рахуючи з набуття чинності остаточним рішенням.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(2) Виконання задач центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, забезпечує Департамент соціального страхування.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(3) Департамент соціального страхування може на підставі адміністративного договору, укладеного в установленому Законом про адміністративне співробітництво порядку, передати виконання задач центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, підприємцю - фізичній особі або юридичній особі (далі – *постачальник послуг центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту*).

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(4) Постачальник послуг центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, може виконувати завдання центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, через особу, яка є дієздатним громадянином Естонії, володіє естонською мовою на рівні не нижче рівня B2, встановленого Законом про мову або на відповідному їй рівні, та не має чинного покарання за злочин.

(5) Задачі, передані на підставі адміністративного договору, супроводжують встановлені цим Законом права та обов'язки, а також відповідальність.

(6) [Частина недійсна - RT I, 17.06.2020, 1 – в силі з 27.06.2020]

(7) У центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, забороняється мати при собі предмети, що можуть становити загрозу життю або здоров'ю самої особи чи інших осіб, або безпеці центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту.

(8) Правила внутрішнього розпорядку центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, встановлюються постановою міністра, відповідального за дану сферу.

(9) Правилами внутрішнього розпорядку центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, передбачаються як мінімум:

1) порядок розміщення осіб у центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту;

2) порядок перебування на території та в будівлі центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту;

3) порядок перебування у нічний час поза межами центру розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту;

4) порядок відвідування осіб у центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту;

5) порядок користування майном та кімнатами службових приміщень;
6) перелік предметів, заборонених у центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, на тій підставі, що вони можуть становити загрозу життю або здоров'ю самої особи чи інших осіб або безпеці центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту;

(7) [Пункт недійсний - РТ I, 17.06.2020, 1 – в силі з 27.06.2020]

8) порядок подання скарг;

9) порядок виплати грошової допомоги, встановлений статтями 36 та 64 цього Закону.

[РТ I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(10) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, переводиться з одного центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, в інший у разі обґрунтованої необхідності. У разі переведення з одного центру для розміщення в інший, постачальник послуг центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язаний повідомити особу, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, про нову адресу і надати їй дозвіл повідомити юридичного консультанта.

[РТ I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Стаття 33. Розміщення особи, яка подає клопотання, у службових приміщеннях Департаменту поліції та прикордонної охорони

[РТ I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(1) Особа, яка подає клопотання, може бути тимчасово розміщена у службових приміщеннях Департаменту поліції та прикордонної охорони (далі у цій статті – *службові приміщення*), якщо це необхідно для здійснення дій щодо провадження про надання міжнародного захисту.

(2) В якості надання допомоги Департамент поліції та прикордонної охорони організує у разі необхідності для осіб, які подають клопотання, розміщених у службових приміщеннях, надання таких послуг:

1) [Пункт недійсний - РТ I, 07.03.2023, 4 – в силі з 01.07.2024]

3) найнеобхідніші перекладацькі послуги;

4) інформування про його права та обов'язки;

5) забезпечення грошовими коштами на харчування;

6) інші послуги першої необхідності.

(3) Порядок виплати грошових коштів на харчування, зазначених у пункті 5 частини 2 цієї статті, та їх розмір встановлюються постановою міністра, відповідального за дану сферу.

(4) У службових приміщеннях забороняється мати при собі предмети, які можуть становити загрозу життю або здоров'ю самої особи чи інших осіб, або безпеці службових приміщень.

5) Правила внутрішнього розпорядку службових приміщень встановлюються постановою міністра, відповідального за дану сферу.

(6) Правилами внутрішнього розпорядку встановлюється як мінімум:

1) порядок розміщення осіб, які подають клопотання, у службових приміщеннях;

2) порядок перебування на території та у будівлі службових приміщень;

3) порядок перебування у нічний час за межами службових приміщень;

4) порядок відвідування осіб, які подають клопотання, у службових приміщеннях;

5) порядок користування майном та кімнатами службових приміщень;

6) перелік тих предметів, які заборонені у службових приміщеннях, на тій підставі, що вони можуть становити загрозу життю або здоров'ю самої особи чи інших осіб, або безпеці службових приміщень;

7) порядок здійснення нагляду за службовими приміщеннями;

8) порядок подання скарг

(7) Генеральний директор Департаменту поліції та прикордонної охорони може на підставі адміністративного договору, укладеного у порядку, встановленому Законом про адміністративне співробітництво, передати виконання задач, встановлених частиною 2 цієї статті, підприємцю-фізичній особі чи юридичній особі.

(8) Задачі, передані на підставі адміністративного договору, супроводжують встановлені цим Законом права та обов'язки, а також відповідальність.

[РТ I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(9) Постачальник послуг центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, забезпечує їх безпеку та застосовує відповідні заходи в центрі для розміщення, а також в організованому Департаментом поліції та прикордонної охорони місці розміщення, щоб запобігти насильству та неналежному поведінню.

[РТ I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Стаття 34. Перебування особи, яка подає клопотання, в центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, та за його межами

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(1) На час провадження щодо надання міжнародного захисту особа, яка подає клопотання, має проживати у центрі для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(2) Особа, яка подає клопотання, може з письмового дозволу Департаменту поліції та прикордонної охорони проживати за межами центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, якщо:

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

1) проживання та утримання особи, яка подає клопотання, забезпечує особа, що проживає в Естонії на законних підставах;

2) особа, яка подає клопотання, має кошти, достатні для того, щоб забезпечити своє проживання та утримання;

3) проживання особи, яка подає клопотання, за межами центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, необхідне для забезпечення його безпеки.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(2¹) Якщо особа, яка подає клопотання, перебуває в центрі для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, то у випадку, зазначеному в пункті 3 частини 2 цієї статті, їй видає дозвіл центр розміщення, погодивши це рішення з Департаментом поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) Особа, яка подає клопотання, зобов'язана надати докази наявності обставин, зазначених у пунктах 1 та 2 частини 2 цієї статті.

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони вилучає у особи, яка подає клопотання, дозвіл, зазначений у частині 2 цієї статті, якщо відпадуть обставини, на підставі яких було видано дозвіл, особа, яка подає клопотання, не дотримується встановлених для неї наглядових заходів або не виконує інших встановлених законом обов'язків.

(5) Особа, яка подає клопотання, під час провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту проживає в центрі для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язана у нічний час перебувати в центрі для розміщення. Нічним часом вважається проміжок часу з 22:00 до 6:00 години.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(6) Центр для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, може дозволити особі, яка подає клопотання, перебувати в нічний час за межами центру для розміщення у наступних випадках:

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

1) для отримання медичної допомоги;

2) для перебування біля члена сім'ї, який потребує невідкладної медичної допомоги;

3) на підставі обґрунтованого клопотання особи, яка перебуває в Естонії на законних підставах;

4) на підставі обґрунтованого клопотання особи, в якому зазначаються її контактні дані та адреса перебування.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(6¹) У випадку, зазначеному в пункті 3 або 4 частини 6 цієї статті, дозвіл надається на строк до трьох діб. В обґрунтованих випадках центр розміщення може ухвалити рішення про продовження дозволу на строк до трьох діб.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(7) Особа, яка подає клопотання, та під час провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту проживає за межами центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язана повідомляти Департамент поліції та прикордонної охорони про своє місце проживання та його зміну.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 35. Умови перебування в Естонії неповнолітніх осіб без супроводу, які подають клопотання

[Частина недійсна - RT I, 18.04.2013, 2 – в силі з 28.04.2013]

Стаття 36. Грошова допомога та її розміри

(1) Зазначені у пункті 2 частини 1 статті 32 цього Закону послуги, що пропонує центр для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, за винятком постачання предметів

одягу та інших предметів першої необхідності, можуть бути замінені грошовим допомогою у розмірах, встановлених частинами 4 та 5 цієї статті.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(2) Особам, які подають клопотання, та проживають за межами центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, на підставі пунктів 1 та 2 частини 2 статті 34 цього Закону, грошова допомога не виплачується, та не надаються послуги центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, запропоновані на підставі пунктів 1, 2, 4 та 6 частини 1 статті 32 цього Закону.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(3) Особам, що проживають у центрі для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, які працюють в Естонії на підставі статті 10¹ цього Закону, грошова допомога не виплачується, та не надаються послуги центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, запропоновані на підставі пунктів 2 та 6 частини 1 статті 32 цього Закону.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(4) Грошова допомога, що виплачується особі, яка подає клопотання, дорівнює діючому прожитковому мінімуму, розрахованому, виходячи з мінімальних споживчих витрат.

(5) Розмір допомоги другого та кожного наступного члена сім'ї становить 80 відсотків від розміру допомоги першого члена сім'ї. Розмір допомоги кожного неповнолітнього члена сім'ї дорівнює розміру допомоги першого члена сім'ї. Допомога виплачується лише членам сім'ї особи, яка подає клопотання.

[RT I, 04.07.2014, 13 – в силі з 01.01.2015]

(6) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(7) Рішення про встановлення обмежень, зазначених у частинах 2 та 3 цієї статті, приймається окремо за кожним випадком з урахуванням особливої ситуації особи, особливо у випадку осіб з особливими потребами, а також виходячи із принципу пропорційності. При цьому не обмежується доступ до послуг невідкладної допомоги і підтримується гідний рівень життя для особи, яка подає клопотання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(8) Щодо зміни та визнання недійсним рішення, зазначеного в частині 7 цієї статті, застосовуються положення частин 2 та 3 статті 65 Адміністративно-процесуального кодексу.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 36¹. Підстави для затримання

(1) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, може бути затримана на підставі, передбаченій частиною 2 цієї статті, якщо неможливо застосувати ефективно заходи нагляду, передбачені цим Законом. Затримання має відповідати принципу пропорційності, при затриманні слід враховувати у кожному окремому випадку суттєві обставини, пов'язані з особою, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту.

(2) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, може бути у разі невідворотної необхідності затримана на таких підставах:

- 1) встановлення особи або ідентифікація особи;
- 2) перевірка чи з'ясування громадянства особи;
- 3) перевірка правових підстав прибуття особи у країну та її перебування у країні;
- 4) з'ясування істотних обставин, що мають значення для розгляду клопотання про надання міжнародного захисту, насамперед у разі, якщо існує небезпека втечі;
- 5) якщо іноземця затримано у провадженні за обов'язком залишити Естонію та є достатньо підстав вважати, що особа подала клопотання про надання міжнародного захисту з метою відстрочення або запобігання видворенню;

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

6) охорона державної безпеки або громадського порядку;

7) передача особи у порядку, передбаченому постановою Європейського Парламенту та Ради (ЄС) № 604/2013, якщо є небезпека втечі.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2¹) В якості небезпеки втечі, зазначеної у пунктах 4 та 7 частини 2 цієї статті, розглядається наявність обставини, зазначеної у статті 6⁸ Закону про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, або якщо особа без дозволу залишила іншу державу-член Європейського союзу.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) Підстави для затримання, встановлені частиною 2 цієї статті, не обмежують затримання особи на підставах, встановлених іншими законами, якщо інше не встановлено цим Законом.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 36². Прийняття рішення про затримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, та продовження утримання

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони або Департамент поліції безпеки може на підставі, передбаченій частиною 2 статті 36¹ цього Закону, та з урахуванням зазначених у частині 1 принципів без дозволу адміністративного суду затримати особу, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, на строк до 48 годин у центрі для утримання або у службових приміщеннях.

(2) Якщо на підставі, передбаченій частиною 2 статті 36¹ цього Закону, та з урахуванням зазначених у частині 1 принципів особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, підлягає затриманню на строк більше 48 годин, то Департамент поліції та прикордонної охорони або Департамент поліції безпеки подає клопотання до адміністративного суду про дозвіл на затримання та розміщення особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, до центру для утримання на строк до двох місяців.

(3) Якщо іноземець під час утримання в центрі для утримання або в ході видворення подає клопотання про надання міжнародного захисту, Департамент поліції та прикордонної охорони або Департамент поліції безпеки затримує його та протягом 48 годин з моменту подання клопотання про надання міжнародного захисту подає клопотання до адміністративного суду про дозвіл на його затримання на строк до двох місяців, якщо є підстава для затримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, передбачена частиною 2 статті 36¹ цього Закону, та принципи, зазначені у частині 1.

(4) У передбаченому частиною 3 цієї статті випадку утримання іноземця з метою видворення тимчасово припиняється до прийняття рішення щодо клопотання про надання міжнародного захисту.

(5) Адміністративний суд продовжує термін, передбачений частиною 2 цієї статті, кожного разу на строк до чотирьох місяців у разі, якщо має місце підстава, передбачена частиною 2 статті 36¹ цього Закону, та принципи, зазначені у частині 1.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(6) Рішення щодо питань про затримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, та про продовження терміну утримання приймаються адміністративним судом відповідно до положень Адміністративно-процесуального кодексу щодо видачі дозволу на вчинення адміністративної дії.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 36³. Організація утримання особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту

(1) До утримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, у центрі для утримання застосовується положення Закону про обов'язок виїзду з країни та про заборону на в'їзд у країну, що стосуються утримання тих, кого видворяють, в центрі для утримання, з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

(2) Окрім послуг, які пропонуються тому, кого видворяють, в центрі для утримання, особі, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, забезпечуються найнеобхідніші перекладацькі та транспортні послуги для здійснення передбачених цим Законом процесуальних дій.

(3) Якщо утримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, у центрі для утримання неможливе або значно ускладнене з міркувань безпеки чи охорони здоров'я, або з інших причин, то за рішенням керівника центру для утримання особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, може бути розміщена в арештному будинку поліції чи під наглядом за межами центру для утримання.

(4) При утриманні неповнолітніх, осіб з обмеженими можливостями здоров'я, літніх людей, вагітних жінок, самотніх батьків з неповнолітніми дітьми, а також жертв тортур, зґвалтування або іншого тяжкого психологічного, фізичного чи сексуального насильства враховуються їхні особливі потреби, а Департамент поліції та прикордонної охорони забезпечує регулярне спостереження за їх утриманням.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(5) Поряд з особами, зазначеними в частині 1 статті 26¹⁰ Закону про обов'язок виїзду з країни та заборони на в'їзд у країну, особі, яка подає клопотання, також забезпечується можливість зустрітися з членами сім'ї.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 36⁴. Звільнення особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, з центру для утримання

(1) У разі відпадання передбаченої частиною 2 статті 36¹ цього закону підстави для затримання, керівник центру для утримання негайно звільняє особу, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, із центру для утримання.

(2) Якщо особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, береться під варту в якості підозрюваної або обвинуваченої у кримінальній справі, вона звільняється з центру для утримання на підставі постанови про взяття під варту.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 36⁵. Розгляд клопотання про затримання

(1) Рішення про затримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, приймає адміністративний суд згідно з положеннями Кодексу адміністративного судочинства про видачу дозволу на адміністративну дію.

(2) Якщо суду подано надзвичайно велику кількість клопотань про затримання осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, і суд не може через об'єктивні перешкоди розглянути клопотання про затримання на підставі глави 27 Кодексу адміністративного судочинства та в установленому в ній порядку, або розгляд суттєво ускладнений, суд може винести ухвалу про затримання особи, яка подає клопотання про міжнародний захист, без описової та обґрунтовальної частини.

(3) Якщо особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, бажає оскаржити затримання, яке суд оформив ухвалою без описової та обґрунтовальної частини, суд надає їй описову та обґрунтовальну частину за першої можливості.

[RT I, 06.05.2020, 1 - в силі з 07.05.2020]

Розділ 2¹

Особливості розміщення та утримання осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, при надзвичайній ситуації

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Стаття 36⁶. Розміщення та утримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, при надзвичайній ситуації

(1) При надзвичайній ситуації, викликаній масовою імміграцією, при розміщенні або утриманні особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, можна застосовувати встановлені цією статтею особливості.

(2) Для перевірки законних підстав для прибуття в Естонію та перебування в Естонії особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, Департамент поліції та прикордонної охорони чи Департамент поліції безпеки може затримати особу, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту без дозволу адміністративного суду на строк до 48 годин.

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони чи Департамент поліції безпеки подає клопотання до адміністративного суду про дозвіл на затримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту на строк до семи днів, якщо при надзвичайній ситуації, викликаній масовою імміграцією, через об'єктивні перешкоди неможливо здійснити необхідні процесуальні дії щодо зазначеної особи, щоб суд зміг оцінити обґрунтованість її затримання на встановлених частиною 2 статті 36¹ цього Закону підставах.

(3¹) При затриманні особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, при надзвичайній ситуації, у протоколі про затримання документуються, як мінімум, ім'я або імена кожної особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, правову та фактичну підставу для затримання та обґрунтування, дата, час і місце, а також найменування адміністративного органу, що оформив протокол, та ім'я чиновника.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

(4) У зазначеному в частині 3 цієї статті випадку Департамент поліції та прикордонної охорони чи Департамент поліції безпеки подає до адміністративного суду клопотання про затримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, не пізніше ніж протягом 24 годин з моменту затримання особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту. У клопотанні як мінімум описуються суттєві обставини масової імміграції, перераховуються особи, які подають клопотання про надання міжнародного захисту та пов'язані з ними процесуальні дії, здійсненню яких перешкоджено, а також позначається час, необхідний для проведення процесуальних дій.

(5) Якщо при надзвичайній ситуації продовжується строк утримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, застосовуються положення частини 2 та 5 статті 36² цього Закону.

(6) Під час утримання особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, щодо неї можуть бути застосовані положення про заходи державного нагляду, встановлені статтею 19¹ Закону щодо обов'язку виїзду з країни та заборони на в'їзд до країни.

(7) При надзвичайній ситуації особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, може бути утримана за межами центру для утримання. Іноземця розміщують за межами центру для утримання на підставі рішення адміністративного суду або протоколу про затримання.

(8) Особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, не поміщується до в'язниці. Якщо іноземець, затриманий на підставі Закону про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, подасть у в'язниці або арештному домі клопотання про надання міжнародного захисту в період утримання, то до утримання іноземця, який подає клопотання про надання міжнародного захисту, застосовуються положення Закону про тюремне ув'язнення щодо утримання у в'язниці чи арештному домі, з урахуванням особливостей, встановлених цією статтею.

(9) Затримані при надзвичайній ситуації члени сім'ї за першої можливості розміщуються разом, за винятком випадку, коли окреме утримання члена сім'ї необхідне для захисту інших осіб, здоров'я населення, громадського порядку або безпеки держави. Приватність сім'ї по можливості забезпечується у найбільшій мірі.

(10) При отриманні повідомлення від Департаменту поліції та прикордонної охорони тюремна служба або голова арештного дому негайно звільняє особу, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, якщо підстава для затримання відпала.

(11) Особі, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, під час її перебування в Естонії при надзвичайному положенні забезпечується надання щонайменше таких послуг:

1) розміщення;

2) при необхідності здійснення перевірки здоров'я та надання невідкладної медичної допомоги;

3) харчування;

4) інформування про його права та обов'язки;

5) при необхідності надання мовної допомоги у процесуальних діях, що здійснюються на підставі цього закону;

6) при необхідності постачання одягу та предметів побуту першої необхідності, а також засобів особистої гігієни;

7) за бажанням особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, дозволяється спілкування та зустрічі, із застосуванням положень частини 2 статті 10 цього закону, у можливому при надзвичайній ситуації обсязі;

8) надання державної правової допомоги відповідно до встановленого пунктом 9 частини 2 статті 10 цього Закону.

(12) Установа, що керує вирішенням надзвичайної ситуації, визначає дату початку та кінця застосування надзвичайних заходів та негайно повідомляє про це Європейську Комісію.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Розділ 3

Посвідка на проживання

[RT I, 02.07.2013, 3 - в силі з 01.09.2013]

Стаття 37. Надання посвідки на проживання

Особі, яка подає клопотання, щодо якої було встановлено статус біженця або статус додаткового захисту і яка визнана біженцем або одержувачем додаткового захисту, надається міжнародний захист та термінова посвідка на проживання, якщо немає обставини, що виключає його визнання біженцем або одержувачем додаткового захисту, чи підстави для відхилення клопотання про надання міжнародного захисту.

Стаття 38. Строк дії посвідки на проживання

(1) Посвідка на проживання видається біженцю строком на три роки.

(2) Особі, яка отримує додатковий захист, посвідка на проживання видається строком на один рік.

(3) У межах переселення та переміщення іноземцю видається посвідка на проживання:

1) особі, яка отримує додатковий захист, - на один рік;

2) особі, яка набуває статусу біженця, - на три роки.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 39. Продовження посвідки на проживання

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони може подовжити видану біженцю посвідку на проживання на три роки, якщо не відпали обставини, що зумовили видачу посвідки на проживання, та немає обставини, що є підставою для визнання посвідки на проживання недійсною.

[RT I, 21.12.2013, 1 - в силі з 22.12.2013]

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони може продовжити видану одержувачу додаткового захисту посвідку на проживання на два роки, якщо не відпали обставини, що зумовили видачу посвідки на проживання, та немає обставини, що є підставою для визнання посвідки на проживання недійсною.

[RT I, 21.12.2013, 1 - в силі з 22.12.2013]

Стаття 40. Відмова від видачі посвідки на проживання

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 41. Рішення про видачу та відмову від видачі посвідки на проживання

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 42. Примусове виконання припису про виїзд, зробленого в рішенні про відмову від видачі посвідки на проживання

[Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 43. Визнання недійсною посвідки на проживання

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони визнає видану іноземцю термінову посвідку на проживання недійсною, якщо:

1) щодо іноземця з'ясується обставина, яка є підставою для анулювання статусу біженця або статусу додаткового захисту;

2) щодо іноземця з'ясується обставина, яка є підставою для відмови у видачі або продовженні посвідки на проживання;

3) іноземець становить загрозу державній безпеці, громадській безпеці або громадському порядку.

(2) Іноземцю, якому посвідку на проживання було видано на підставі статусу біженця, у разі визнання посвідки на проживання недійсною у зв'язку з відпаданням обставин, що були підставою видачі посвідки на проживання, на підставі поданого ним клопотання про видачу посвідки на проживання може бути видана посвідка на проживання на підставі статусу додаткового захисту, якщо немає обставин, які є підставою для відмови у видачі посвідки на проживання.

(3) Іноземцю, посвідка на проживання якого визнається недійсною, робиться припис про виїзд у порядку, встановленому в Законі про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни.

Стаття 44. Видача посвідки на постійне проживання

Іноземцю, якому видано термінову посвідку на проживання, посвідка на проживання довгострокового жителя видається на підставах і в порядку, встановлених у Законі про іноземців.

[RT I 2006, 21, 159 - в силі з 01.07.2006]

Стаття 45. Робота в Естонії іноземця, який має посвідку на проживання

Іноземець, якому видано посвідку на проживання на підставі цього Закону, може працювати в Естонії на тих же встановлених у правових актах підставах, що й постійний житель Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 02.04.2015]

Стаття 46. Посвідка на проживання члена сім'ї іноземця, якому надано міжнародний захист

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони видає вказаному у статті 7 цього Закону члену сім'ї іноземця, якому видано посвідку на проживання, на підставі статті 37 цього Закону, посвідку на проживання члена сім'ї.

(2) Якщо член сім'ї іноземця потребує міжнародного захисту, то одночасно з видачею посвідки на проживання члена сім'ї йому надається міжнародний захист на тих самих підставах і з тим самим терміном дії, що й іноземцю.

(3) Посвідка на проживання члена сім'ї продовжується на той же термін дії, що й посвідка на проживання іноземця

(4) Якщо при продовженні посвідки на проживання виявиться, що член сім'ї, якому крім видачі посвідки на проживання члена сім'ї надано також міжнародний захист, більше не потребує міжнародного захисту, то його посвідка на проживання продовжується без супроводження міжнародного захисту.

(5) Член сім'ї повинен подати клопотання про видачу посвідки на проживання за першої можливості, але не пізніше, ніж через шість місяців з дня видачі посвідки на проживання іноземцю.

(6) Якщо возз'єднання сім'ї можливе в іншій державі, то Департамент поліції та прикордонної охорони може вимагати, щоб при зверненні з клопотанням про видачу посвідки на проживання члена сім'ї іноземець, у якого планується поселення на проживання, повинен мати постійний легальний дохід, що забезпечує утримання сім'ї в Естонії, сім'я повинна мати фактичне житлове приміщення в Естонії та член сім'ї іноземця повинен мати дійсний договір медичного страхування, який гарантує протягом терміну дії посвідки на проживання оплату обумовлених його хворобою або травмою витрат на лікування.

(7) Якщо член сім'ї звертається з клопотанням про видачу посвідки на проживання пізніше строку, встановленого частиною 5 цієї статті, то Департамент поліції та прикордонної охорони може вимагати виконання умов, зазначених у частині 6 цієї статті. У разі невиконання умов Департамент поліції та прикордонної охорони може відмовити у видачі посвідки на проживання члену сім'ї.

(8) У видачі або продовженні посвідки на проживання члена сім'ї буде відмовлено, або посвідка на проживання визнається недійсною:

1) якщо член сім'ї становить загрозу державній безпеці, громадській безпеці або громадському порядку;

2) у випадку, передбаченому частиною 1 або 3 статті 22 цього Закону або

3) якщо возз'єднання сім'ї можливе в іншій державі та не виконано умови, зазначені у частині 6 цієї статті.

(9) Щодо посвідки на проживання, виданої члену сім'ї, застосовуються такі додаткові умови:

1) строк дії термінової посвідки на проживання не може перевищувати строку дії термінової посвідки на проживання іноземця;

2) у продовженні термінової посвідки на проживання буде відмовлено, якщо не продовжується термінова посвідка на проживання, видана іноземцю;

3) термінова посвідка на проживання визнається недійсною одночасно з визнанням недійсною посвідки на проживання іноземця;

4) термінова посвідка на проживання визнається недійсною, якщо відпала обставина, що служила підставою для видачі посвідки на проживання.

(10) Якщо член сім'ї отримав посвідку на проживання члена сім'ї, і відпала обставина, що стала підставою для видачі посвідки на проживання, але покладання на нього обов'язку виїзду з Естонії було б явно надмірно обтяжливим, то за обставин та на умовах, передбачених Законом про іноземців, йому може бути видано відповідно посвідку на поселення у чоловіка (дружини) або зареєстрованого співмешканця або посвідку на поселення у близького родича.

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

(11) Посвідка на проживання неповнолітньої дитини не може бути визнана недійсною і у продовженні строку її дії не може бути відмовлено, якщо це не узгоджується з правами та інтересами дитини.

(12) Якщо іноземцю було видано посвідку на проживання як неповнолітній дитині, то після досягнення нею повноліття не застосовуються положення частини 9 цієї статті.

(13) Іноземець, для поселення у якого членові сім'ї видається посвідка на проживання, має встановлені Законом про іноземців обов'язки особи, яка запрошує. Якщо іноземцем є неповнолітній, що не має супроводжуючої особи, то до досягнення повноліття він не володіє обов'язками особи, яка запрошує.

(14) У разі закінчення строку дії посвідки на проживання, виданої члену сім'ї, та подання членом сім'ї нового клопотання про видачу посвідки на проживання на підставах, встановлених Законом про іноземців або цим Законом, йому дозволяється перебувати в країні до прийняття рішення щодо його клопотання про видачу посвідки на проживання.

(15) Якщо подане членом сім'ї клопотання про видачу посвідки на проживання є явно необґрунтованим, або якщо є підстави вважати, що клопотання подано з метою відкладення або невиконання обов'язку виїзду з країни, члену сім'ї не потрібно надавати можливість перебувати в країні до прийняття рішення щодо його клопотання про видачу посвідки на проживання.

(16) У випадку, зазначеному в частині 15 цієї статті, члену сім'ї робиться припис про виїзд з Естонії у порядку, передбаченому Законом про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, який може бути негайно направлений до примусового виконання.

[RT I 2010, 3, 4 - в силі з 01.10.2010]

Стаття 47. Форма клопотання про надання міжнародного захисту та видачі посвідки на проживання та представлені в ній дані, а також форма посвідки на проживання та організація видачі посвідки на проживання

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

(1) Посвідка на проживання для біженця, одержувача додаткового захисту та члена його сім'ї оформляється на підставі даних рішення про надання або продовження посвідки на проживання шляхом внесення даних про посвідку на проживання до картки посвідки на проживання.

[RT I, 09.12.2010, 1 - в силі з 01.01.2011]

(1¹) Якщо біженцю, одержувачу додаткового захисту та члену його сім'ї надано посвідку на проживання, вони зобов'язані подати клопотання про видачу картки посвідки на проживання, і

підлягають дактилоскопіюванню під час провадження клопотання про посвідку на проживання.

[RT I, 09.12.2010, 1 - в силі з 01.01.2011]

(2) Порядок поновлення з клопотанням про посвідку на проживання біженця та одержувача додаткового захисту, а також членів його сім'ї, її надання, продовження та визнання недійсною, перелік довідок та даних, що подаються при зверненні з клопотанням про видачу посвідки на проживання, а також порядок внесення даних посвідки на проживання до картки посвідки на проживання, встановлюється постановою Уряду Республіки.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 01.01.2016]

(3) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – в силі з 18.01.2017]

Стаття 47¹. Направлення іноземця на участь в адаптаційній програмі

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони направляє іноземця, якому на підставі цього Закону було надано посвідку на проживання або подовжено наявну посвідку на проживання, на участь в адаптаційній програмі.

(2) Адаптаційна програма для іноземців, яким на підставі цього Закону було надано посвідку на проживання або подовжено наявну посвідку на проживання, встановлюється постановою міністра, відповідального за дану сферу.

(3) Міністр, відповідальний за дану сферу, для виконання задач, передбачених адаптаційною програмою, в залежності від характеру задачі може укласти цивільно-правовий або адміністративний договір у порядку, встановленому Законом про адміністративне співробітництво.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 01.08.2015]

Розділ 4

Припинення та визнання недійсним статусу біженця і статусу додаткового захисту

Стаття 48. Припинення статусу біженця і статусу додаткового захисту

(1) Статус біженця припиняється, якщо:

1) іноземець знову добровільно скористався захистом держави своєї громадянської приналежності;

2) іноземець добровільно відновив раніше втрачене громадянство;

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

3) іноземець подає клопотання про набуття громадянства іншої, ніж Естонія держави, та отримує захист цієї держави;

4) іноземець добровільно повертається до держави свого походження;

5) більше немає обставин для визнання особи біженцем;

6) іноземець необґрунтовано відмовляється повертатися до держави свого походження, де йому більше не загрожує переслідування.

(2) Статус додаткового захисту припиняється, якщо:

1) більше немає обставин, що є підставою для отримання додаткового захисту;

2) обставини, які є підставою для додаткового захисту, змінилися настільки, що застосування захисту більше не потрібно.

(3) У випадку, встановленому пунктом 6 частини 1 та частини 2 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони переконується в тому, що демократична ситуація в державі походження не є тимчасовою і що іноземцю там не загрожує реальне переслідування чи серйозна небезпека.

Стаття 49. Визнання недійсним статусу біженця і статусу додаткового захисту

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони повідомляє іноземця щодо початку провадження про визнання недійсним його статусу біженця або статусу додаткового захисту та причини порушення провадження, а також дає іноземцю можливість подати свої заперечення.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони визнає статус біженця недійсним:

1) у випадку, встановленому у частині 1 статті 48 цього Закону;

2) у випадку виявлення обставини, зазначеної у частині 1 статті 22 цього Закону;

3) якщо іноземець навмисне надав неправдиві дані або дав недостовірні роз'яснення або навмисне не надав даних чи роз'яснень, які мають істотне значення у провадженні за його клопотанням про надання міжнародного захисту, виходячи з конкретного іноземця та його випадку;

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони може визнати статус біженця недійсним, якщо:

1) є обґрунтована підстава вважати, що іноземець становить загрозу безпеці держави;

2) стосовно іноземця набув чинності обвинувальний вирок суду у скоєнні злочину першого ступеня.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4) У випадках, встановлених у частині 3 цієї статті та пунктах 3-5 частини 1 статті 22 цього Закону, Департамент поліції та прикордонної охорони може визнати статус біженця недійсним і в тому випадку, якщо не набуло чинності рішення, що підтверджує відповідну підставу.

(5) При визнанні статусу біженця недійсним у випадках, передбачених частинами 3 та 4 цієї статті, іноземцю гарантуються права, передбачені статтями 3, 4, 16, 22 та 31-33 Женевської конвенції.

(6) Департамент поліції та прикордонної охорони визнає статус додаткового захисту недійсним:

1) у випадку, встановленому у частині 2 статті 48 цього Закону;

2) у випадку виявлення обставини, зазначеної у пунктах 1-4 частини 3 статті 22 цього Закону;

3) якщо іноземець навмисне надав неправдиві дані або дав недостовірні роз'яснення або навмисне не надав даних чи роз'яснень, які мають істотне значення у провадженні за його клопотанням про надання міжнародного захисту.

(7) Департамент поліції та прикордонної охорони може визнати статус додаткового захисту недійсним, якщо виникне обставина, зазначена у пункті 5 частини 3 статті 22 цього Закону.

(8) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 50. Неприпустимість висилки або примусового повернення біженця

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони не висилає і не повертає біженця в державу, в якій його життю чи свободі загрожує небезпека внаслідок його приналежності до певної раси, національності, релігії, соціальної групи чи у зв'язку з його політичними переконаннями.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони може вислати або примусово повернути іноземця, не застосовуючи положення частини 1 цієї статті, якщо:

1) є обґрунтована підстава вважати, що іноземець становить загрозу безпеці держави;

2) стосовно іноземця набув чинності обвинувальний вирок суду у скоєнні злочину першого ступеня.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Розділ 5

Посвідчення особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту

Стаття 51. Посвідчення особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту

(1) Протягом трьох днів з моменту подання клопотання про надання міжнародного захисту Департамент поліції та прикордонної охорони видає зазначеній особі посвідчення особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, яким підтверджується, що іноземець подає клопотання про надання міжнародного захисту в Естонії.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 02.04.2015]

(2) Особа, що перебуває за межами центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язана на вимогу Департаменту поліції та прикордонної охорони та Департаменту поліції безпеки пред'являти посвідчення для перевірки та встановлення цієї особи.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони може визнати посвідчення особи, що подає клопотання про надання міжнародного захисту, недійсним у таких випадках:

1) у випадку закінчення провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту;

2) у випадку якщо документ чи записи, що містяться в ньому, або дані є недостовірними;

3) якщо документ став непридатним для використання або зроблений у ньому запис став нерозбірливим;

4) у разі смерті особи, яка користується документом;

5) у разі зникнення чи знищення документа.

(4) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

(5) У разі визнання недійсним посвідчення особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, Департамент поліції та прикордонної охорони за можливості вилучає його у іноземця.

(6) Форма посвідчення особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, та перелік даних, що вносяться до нього, встановлюється постановою міністра, відповідального за дану сферу.

Глава 3

ТИМЧАСОВИЙ ЗАХИСТ

Розділ 1

Застосування тимчасового захисту та строк тимчасового захисту

Стаття 52. Прийняття рішення про застосування тимчасового захисту

(1) Наявність масового притоку іноземців, що переселяються, встановлюється, і рішення про необхідність застосування тимчасового захисту приймається Радою Європейського Союзу.

(2) Уряд Республіки приймає рішення про прийняття до Естонії іноземців, які переселяються з небезпечного регіону або держави-члена Європейського Союзу за пропозицією компетентних

урядових установ. Уряд Республіки може прийняти рішення про те, що до осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, перебувають в Естонії та належать до категорії іноземців, на яких поширюється рішення, зазначене в частині 1 цієї статті, буде застосовано тимчасовий захист.

(3) На підставі рішення Уряду Республіки тимчасовий захист застосовується до зазначених у цьому рішенні іноземців, якщо немає підстав для відмови у застосуванні тимчасового захисту.

(4) Після прийняття рішення, зазначеного у частині 2 цієї статті, слід керуватися порядком вирішення надзвичайних ситуацій, встановленим Законом про готовність до надзвичайних ситуацій.

[RT I 2009, 39, 262 - в силі з 24.07.2009]

Стаття 53. Строк дії тимчасового захисту

(1) Строк тимчасового захисту становить один рік.

(2) Якщо Рада Європейського Союзу не припинить тимчасовий захист, його строк може періодично по шість місяців продовжуватися протягом одного року;

(3) Якщо зберігаються підстави для застосування тимчасового захисту, Рада Європейського Союзу може продовжити строки, зазначені у частинах 1 та 2 цієї статті, на період до одного року.

Розділ 2

Провадження щодо надання тимчасового захисту та посвідки на проживання

[RT I, 02.07.2013, 3 - в силі з 01.09.2013]

Стаття 54. Подання клопотання про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту

(1) Особа, яка отримує тимчасовий захист, подає клопотання про видачу посвідки на проживання до Департаменту поліції та прикордонної охорони негайно після прибуття до Естонії.

(2) Якщо у особи, яка отримує тимчасовий захист та перебуває в прикордонному пункті, відсутня законна підстава для в'їзду в Естонію, встановлена в Законі про іноземців, і вона бажає звернутись з клопотанням про надання посвідки на проживання в Естонії на підставі тимчасового захисту, то вона негайно подає клопотання про надання посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(3) Іноземець, затриманий Департаментом поліції та прикордонної охорони безпосередньо під час незаконного перетину кордону, який бажає подати клопотання про надання посвідки на проживання в Естонії на підставі тимчасового захисту, подає клопотання про надання посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту до Департаменту поліції та прикордонної охорони.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

(4) Клопотання про надання посвідки на проживання подається особисто.

(4¹) У клопотанні про надання посвідки на проживання особа, яка отримує тимчасовий захист, подає для встановлення наявності обставин, зазначених у частині 2 статті 5 цього Закону, серед іншого, відомості про свою релігійну та національну приналежність. Для встановлення права на воз'єднання з сім'єю особа, яка подає клопотання, надає відомості про сімейні зв'язки, у тому числі про свого супутника життя.

[RT I 2007, 19, 92 - в силі з 11.03.2007]

(5) Особа, яка отримує тимчасовий захист, зобов'язана після подання клопотання про надання посвідки на проживання подати такі документи, у разі їх наявності:

1) документи, що підтверджують особу та громадянську приналежність, а також інші документи, які можуть сприяти встановленню особи та громадянської приналежності;

2) візи та посвідки на проживання або рішення про відмову у видачі посвідки на проживання та первинні документи щодо них, а також документи, що підтверджують інші випадки перетину кордонів;

3) документи, що підтверджують сімейні стосунки.

(6) [Частина недійсна - RT I, 18.04.2013, 2 – в силі з 28.04.2013]

(7) [Частина недійсна - RT I, 18.04.2013, 2 – в силі з 28.04.2013]

(8) На період розгляду клопотання про видачу посвідки на проживання Департамент поліції та прикордонної охорони видає одержувачу тимчасового захисту довідку, яка підтверджує, що його клопотання про видачу посвідки на проживання знаходиться у провадженні.

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

Стаття 55. Надання та продовження посвідки на проживання

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони видає посвідку на тимчасове проживання іноземцю, щодо якого застосовується тимчасовий захист.

(2) Департамент поліції та прикордонної охорони продовжує посвідку на проживання, зазначену у частині 1 цієї статті, на підставі поданого у відповідній формі клопотання відповідно до рішення, зазначеного у частині 2 статті 53 цього Закону, якщо відсутня обставина, яка є підставою для визнання посвідки на проживання недійсною.

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

(3) Якщо тимчасовий захист особи не закінчився, і особа отримала посвідку на проживання на підставі тимчасового захисту та скористалася правом на добровільне повернення, то провадження щодо клопотання про повернення до Естонії ведеться у прискореному порядку, з урахуванням ситуації в державі походження цієї особи.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 56. Строк дії посвідки на проживання

Посвідка на проживання, зазначена у частині 1 статті 55 цього Закону, надається на строк дії тимчасового захисту, але не більш ніж на три роки.

Стаття 57. Відмова у застосуванні тимчасового захисту та відмова у видачі або продовженні посвідки на проживання

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони відмовляє у застосуванні тимчасового захисту, а також не видає посвідку на проживання та не продовжує її іноземцю:

1) щодо якого є обґрунтована підстава вважати, що він вчинив визначений законом чи міжнародними правовими актами злочин проти миру чи людяності або військовий злочин;

2) щодо якого є обґрунтована підстава вважати, що до прийняття в якості іноземця, який користується тимчасовим захистом в Естонії, ним за межами Естонії скоєно тяжкий неполітичний злочин;

3) є обґрунтована підстава вважати, що він винний у скоєнні діяння, що суперечить цілям та принципам Організації Об'єднаних Націй.

4) щодо якого є сумніви, що його прибуття до Естонії може становити загрозу для державної безпеки;

5) щодо якого винесено остаточний вирок за скоєння тяжкого злочину і який становить загрозу для громадської безпеки;

6) який не є особою, яка отримує тимчасовий захист.

(2) При застосуванні підстав, встановлених у частині 1 цієї статті, Департамент поліції та прикордонної охорони керується принципами пропорційності та враховує дії конкретного іноземця.

(3) Тяжким неполітичним злочином, зазначеним у пункті 2 частини 1 цієї статті, вважається, зокрема, діяння, вчинене з особливою цинічністю імовірно з політичною метою. Це положення застосовується щодо виконавця та учасника злочину.

(4) Особі, що отримує тимчасовий захист, якій відмовлено у видачі посвідки на проживання або у продовженні посвідки на проживання, робиться припис про виїзд у порядку, встановленому Законом про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни.

(5) На рішення про відмову у наданні тимчасового захисту або про відмову у видачі посвідки на проживання, або про відмову у продовженні посвідки на проживання можна протягом десяти днів, рахуючи з дня повідомлення про рішення, подати скаргу до адміністративного суду. Названі рішення не можна оскаржити у порядку провадження з розгляду заперечення.

Стаття 58. Визнання недійсною посвідки на проживання

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони визнає посвідку на проживання особи, яка отримує тимчасовий захист, недійсною, якщо:

1) закінчується строк тимчасового захисту;

2) особу, яка отримує тимчасовий захист, перевозять до іншої держави-члена Європейського Союзу;

3) особа, яка отримує тимчасовий захист, добровільно переселяється до іншої держави;

4) стосовно особи, яка отримує тимчасовий захист, виявляється обставина, що є підставою для відмови у наданні посвідки на проживання або в її продовженні, встановлену у статті 57 цього Закону;

(2) Особі, яка одержує тимчасовий захист, посвідку на проживання якої визнано недійсною, робиться припис про виїзд у порядку, встановленому в Законі про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, якщо зазначений іноземець не подав клопотання про видачу посвідки на проживання в порядку, встановленому у Законі про іноземців або у розділі 2 цього Закону.

Стаття 59. Посвідка на проживання члена сім'ї особи, яка отримує тимчасовий захист

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони видає посвідку на проживання члену сім'ї особи, яка отримує тимчасовий захист та якій видано посвідку на проживання, на тих самих підставах і з тим самим строком дії, що й особі, яка отримує тимчасовий захист.

(2) Посвідка на проживання члена сім'ї особи, яка отримує тимчасовий захист (далі в цій статті *член сім'ї*), продовжується на тих самих підставах і на той же строк, що й посвідка на проживання особи, яка отримує тимчасовий захист.

(3) Департамент поліції та прикордонної охорони не видає посвідки на проживання члену сім'ї та не продовжує йому посвідку на проживання у випадку, встановленому в частині 1 статті 57 та частині 1 статті 58 цього Закону.

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони може визнати посвідку на проживання члена сім'ї недійсною, якщо:

1) посвідка на проживання особи, яка отримує тимчасовий захист, визнається недійсною;

2) виявляється зазначена у пунктах 2-4 частини 1 статті 58 цього Закону підстава визнання посвідки на проживання недійсною.

(5) Члену сім'ї, посвідку на проживання якого визнано недійсною, робиться припис про виїзд у порядку, встановленому в Законі про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, якщо зазначений іноземець не подав клопотання про видачу посвідки на проживання в порядку, встановленому у Законі про іноземців або у розділі 2 цього Закону.

Стаття 60. Форма клопотання про надання посвідки на проживання, що видається на підставі тимчасового захисту, та дані, які подаються в ньому, а також форма посвідки на проживання та організація видачі посвідки на проживання

[RT I, 03.01.2017, 1 - в силі з 18.01.2017]

(1) Посвідка на проживання для особи, яка отримує тимчасовий захист, та члена її сім'ї оформляється на підставі даних рішення про надання або продовження посвідки на проживання шляхом внесення даних про посвідку до картки посвідки на проживання.

[RT I, 09.12.2010, 1 - в силі з 01.01.2011]

(1¹) Якщо особі, яка отримує тимчасовий захист, та члену її сім'ї надано посвідку на проживання, то вони зобов'язані подати клопотання про видачу картки посвідки на проживання, та здійснюють дактилоскопіювання під час провадження клопотання про посвідку на проживання.

[RT I, 09.12.2010, 1 - в силі з 01.01.2011]

(2) Порядок звернення з клопотанням про посвідку на проживання особи, яка отримує тимчасовий захист, а також члена її сім'ї, її надання, продовження та визнання недійсною, перелік довідок та даних, що подаються при зверненні з клопотанням про видачу посвідки на проживання, а також порядок внесення даних посвідки на проживання до картки посвідки на проживання, встановлюється постановою міністра, відповідального за цю сферу.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 01.01.2016]

(3) [Частина недійсна - RT I, 03.01.2017, 1 – в силі з 18.01.2017]

Стаття 61. Робота

[Стаття недійсна - RT I, 14.05.2022, 1 – в силі з 24.05.2022]

Розділ 3

Приїом особи, яка звернулася з клопотанням про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту

Стаття 62. Перебування особи, яка звернулася з клопотанням про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту, у призначеному для цього місці

(1) Особа, яка звернулася з клопотанням про видачу посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту (далі в цьому розділі – *особа, яка подала клопотання про видачу посвідки на проживання*), зобов'язана в період розгляду клопотання проживати в центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту або у призначеному Департаментом соціального страхування місці.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(2) За межами центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, або призначеного Департаментом соціального страхування місця, особа, що подає клопотання про видачу посвідки на проживання, може проживати з письмового дозволу Департаменту поліції та прикордонної охорони, якщо:

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

1) проживання та утримання особи, що подає клопотання про видачу посвідки на проживання, забезпечує особа, яка проживає в Естонії на законних підставах;

2) особа, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, має достатньо коштів для забезпечення свого проживання та утримання;

3) проживання особи, що подає клопотання про видачу посвідки на проживання, за межами центру для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, або призначеного Департаментом соціального страхування місця, необхідне для забезпечення її безпеки.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(2¹) Якщо особа, яка подає клопотання, перебуває в центрі розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, то у випадку, зазначеному в пункті 3 частини 2 цієї статті, дозвіл видає центр розміщення, погодивши своє рішення з Департаментом поліції та прикордонної охорони.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(3) Обставини, зазначені у пунктах 1 та 2 частини 2 цієї статті має довести особа, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання.

(4) Департамент поліції та прикордонної охорони вилучає у особи, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, дозвіл, зазначений у частині 2 цієї статті, якщо відпадуть обставини, на підставі яких було видано дозвіл.

(5) Особа, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, та під час провадження щодо посвідки на проживання проживає в центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, зобов'язана дотримуватися положень частин 5 та 6 статті 34 цього Закону.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(6) Особа, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, може бути затримана з дозволу адміністративного судді і на неї може бути покладено обов'язок перебувати в центрі для затримання, у наступних випадках:

1) особа, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, неодноразово або суттєво порушувала правила внутрішнього розпорядку центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, або місця, призначеного Департаментом соціального страхування;

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

2) перебування особи, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, у центрі для затримання необхідно в інтересах охорони державної безпеки та громадського порядку.

[RT I, 21.12.2013, 1 - в силі з 22.12.2013]

Стаття 63. Умови перебування в Естонії неповнолітньої особи, що подає клопотання про посвідку на проживання і не має супроводжуючого

[Частина недійсна - RT I, 18.04.2013, 2 – в силі з 28.04.2013]

Стаття 64. Грошова допомога та її розміри для особи, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання

(1) Послуги, передбачені пунктом 2 частини 1 статті 32 цього Закону, які пропонуються центром для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, за винятком постачання предметів одягу та інших предметів першої необхідності, можуть замінюватись грошовою допомогою у розмірах, встановлених частинами 3 та 4 цієї статті.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(2) Особам, які подають клопотання про видачу посвідки на проживання, та проживають на підставі пунктів 1 та 2 статті 62 цього закону за межами центру для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, або призначеного Департаментом соціального страхування місця, не виплачується грошова допомога та не надаються послуги центру для розміщення, які пропонуються на підставі пунктів 1 та 2 частини 1 статті 32 цього Закону.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(3) Грошова допомога, що виплачується особі, яка подає клопотання про видачу посвідки на проживання, дорівнює діючому прожитковому мінімуму, розрахованому виходячи з мінімальних споживчих витрат.

(4) Розмір допомоги другого та кожного наступного члена сім'ї становить 80 відсотків від розміру допомоги першого члена сім'ї. Розмір допомоги кожного неповнолітнього члена сім'ї дорівнює розміру допомоги першого члена сім'ї. Допомога виплачується лише члену сім'ї, який знаходиться в Естонії.

[RT I, 04.07.2014, 13 – в силі з 01.01.2015]

(5) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 64¹. Врахування особливих потреб особи, яка подає клопотання про посвідку на проживання

У провадженні за клопотанням про посвідку на проживання на підставі тимчасового захисту враховуються особливі потреби особи, яка подає клопотання, у порядку, встановленому статтею 15¹

цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Розділ 4

Возз'єднання сімей, переміщення до іншої держави, дозвіл на поїздку і зворотній прийом

Стаття 65. Возз'єднання сімей

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони приймає рішення про возз'єднання сімей, розлучених в умовах масового притоку переміщуваних осіб, виходячи з таких обставин:

1) якщо члени сім'ї отримують тимчасовий захист у різних державах-членах Європейського Союзу, то при возз'єднанні членів сімей, зазначеному в пунктах 1 та 2 частини 4 статті 7 цього Закону, враховується бажання членів цих сімей;

2) якщо члени сім'ї отримують тимчасовий захист у різних державах-членах Європейського Союзу, то при возз'єднанні членів сімей, зазначеному в пунктах 3 частини 4 статті 7 цього Закону, беруться до уваги конкретні обставини кожного окремого випадку;

3) якщо іноземець отримує тимчасовий захист в Естонії, а зазначений у пунктах 1 та 2 частини 4 статті 7 цього Закону член сім'ї не перебуває в Естонії, то їм надається можливість возз'єднання в Естонії;

4) якщо іноземець отримує тимчасовий захист в Естонії, а зазначений у пункті 3 частини 4 статті 7 цього Закону член сім'ї не знаходиться в Естонії, то вони можуть бути возз'єднані в Естонії, враховуючи конкретні обставини кожного окремого випадку.

(2) При возз'єднанні сімей враховуються насамперед права та інтереси неповнолітньої особи.

(3) На рішення про відмову у возз'єднанні сім'ї можна протягом десяти днів, обчислюючи з дати повідомлення про рішення подати скаргу до адміністративного суду. Названі рішення не можна оскаржити у порядку провадження щодо розгляду заперечення.

Стаття 66. Переміщення в іншу державу

(1) Якщо особа, яка отримує тимчасовий захист, погодиться на своє переміщення в іншу державу-член Європейського Союзу, то з цією державою-членом ведеться співробітництво щодо переміщення особи.

(2) Клопотання про переміщення особи, яка отримує тимчасовий захист, до іншої держави-члена Європейського Союзу передається іншій державі-члену, і про це повідомляються Європейська Комісія та Управління Верховного комісара ООН у справах біженців. Якщо інша держава-член передає Естонії відповідне клопотання, то Естонія повідомляє державу-члена, яка подала клопотання, про свої можливості прийняти переміщувану особу.

(3) За клопотанням іншої держави-члена Естонія передає цій державі-члену інформацію про особу, яка отримує тимчасовий захист, для прийняття рішення про переміщення. Перелік даних, що надаються у випадку, зазначеному в цій частині, встановлює відповідальний за дану сферу міністр своєю постановою.

(4) При переміщенні особи, яка отримує тимчасовий захист, в іншу державу її посвідка на проживання в Естонії визнається недійсною у разі, якщо інша держава-член надала їй тимчасовий захист.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 67. Дозвіл на проїзд

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони видає особі, що отримує тимчасовий захист, яка переміщується з Естонії в іншу державу - член Європейського Союзу, дозвіл на проїзд.

(2) Форма дозволу на проїзд і перелік даних, що вносяться до нього, встановлюється постановою міністра, відповідального за дану сферу.

Стаття 68. Зворотній прийом

Якщо в міжнародному договорі не встановлено інше, Естонія зобов'язана прийняти особу, що отримує тимчасовий захист, яка має видану Естонією дійсну посвідку на проживання, і яка незаконно перебуває в іншій державі-члені Європейського Союзу або незаконно в'їхала в іншу державу-член Європейського Союзу.

Розділ 5

Служба громадянства та міжнародного захисту

Стаття 69. Служба громадянства та міжнародного захисту

(1) Особа, яка отримує тимчасовий захист, має право подати у будь-який час клопотання про надання міжнародного захисту.

(2) Клопотання про надання міжнародного захисту, зазначене у частині 1 цієї статті, приймається до провадження, однак його розгляд припиняється. Провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту відновлюється за три місяці до закінчення строку тимчасового захисту за бажанням іноземця. Якщо іноземець не бажає продовжити розгляд клопотання про надання міжнародного захисту або якщо іноземець залишив Естонію, то провадження щодо клопотання про надання міжнародного захисту припиняється.

(3) Клопотання про надання міжнародної захисту, зазначене у частині 1 цієї статті, може розглядатися у період дії тимчасової захисту, якщо є мотивована причина.

(4) У період дії тимчасового захисту застосовуються лише положення цього розділу, незалежно від обставин, пов'язаних з тим, що особа, яка отримує тимчасовий захист, подала клопотання про надання міжнародного захисту. Після припинення тимчасового захисту застосовуються положення глави 2 цього Закону, якщо іноземець подасть або подав клопотання про надання міжнародного захисту.

(5) Департамент поліції та прикордонної охорони приймає до провадження і розглядає клопотання про надання міжнародного захисту, подане особою, яка перебуває в Естонії і отримує тимчасовий захист.

Розділ 6

Припинення тимчасового захисту та повернення

Стаття 70. Припинення тимчасового захисту

(1) Тимчасовий захист припиняється:

1) після закінчення максимального строку захисту або

2) у будь-який час відповідно до рішення Ради Європейського Союзу.

(2) Якщо особа, яка отримує тимчасовий захист, переміщується в іншу державу-член Європейського Союзу, то щодо цього іноземця припиняються обов'язки Естонії, пов'язані з наданням йому тимчасового захисту.

(3) Після припинення тимчасового захисту Департамент поліції та прикордонної охорони визнає посвідку на проживання недійсною

Стаття 71. Перебування іноземця в Естонії після припинення тимчасового захисту

(1) Після припинення тимчасового захисту перебування особи, яка отримує тимчасовий захист, та члена її сім'ї в Естонії є законним у період розгляду клопотання про видачу посвідки на проживання, поданого у порядку, встановленому у розділі 2 цього Закону або у Законі про іноземців.

(2) Зазначене у частині 1 цієї статті клопотання про видачу посвідки на проживання, повинно бути подано не пізніше ніж за три місяці до закінчення строку дії посвідки на проживання, зазначеної у статті 56 цього Закону.

(3) Після припинення тимчасового захисту та визнання посвідки на проживання недійсною іноземець зобов'язаний залишити Естонію і йому робиться припис про виїзд у порядку, встановленому Законом про обов'язок виїзду з країни та заборону на в'їзд до країни, якщо іноземець не подав зазначеного в частині 1 цієї статті клопотання про видачу посвідки на проживання чи клопотання про надання міжнародного захисту, або немає встановленої у статті 72 цього Закону обставини, що дозволяє відкласти зворотне висилання.

Стаття 72. Відстрочення зворотного висилання

(1) Після припинення тимчасового захисту зворотне висилання іноземця відкладається, якщо:

1) для цього є гуманні причини;

2) стан здоров'я іноземця не дозволяє йому вирушити в поїздку, і зворотне висилання мало б серйозні наслідки для його здоров'я.

(2) Після припинення тимчасового захисту зворотне висилання іноземця може бути відкладене до завершення шкільного навчального року неповнолітньої дитини іноземця, його дружини або зареєстрованого співмешканця.

[RT I, 06.07.2023, 6 - в силі з 01.01.2024]

Глава 4

ПРИЙОМ ОТРИМУВАЧА МІЖНАРОДНОГО ЗАХИСТУ І ЙОГО СОЦІАЛЬНІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 73. Організація прийому

(1) Отримувач міжнародного захисту може перебувати в центрі для розміщення осіб, що подають клопотання про надання міжнародного захисту, або в місці, призначеному Департаментом

соціального страхування, до поселення на проживання в одиниці місцевого самоврядування.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(2) Департамент соціального страхування, за згодою з місцевим самоврядуванням, організує поселення отримувача міжнародного захисту в одиниці місцевого самоврядування з урахуванням стану здоров'я отримувача міжнародного захисту, місця проживання його родичів та інших обставин, що мають значення, а також можливостей працевлаштування та проживання, в тому числі принципу пропорційного розподілу отримувачів міжнародного захисту між одиницями місцевого самоврядування. Отримувач міжнародного захисту може брати участь у пошуку одиниці місцевого самоврядування, яка йому підходить.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(3) Департамент соціального страхування організує поселення отримувача міжнародного захисту в одиниці місцевого самоврядування протягом чотирьох місяців з дати видачі іноземцю посвідки на проживання. Якщо протягом цього строку не вдасться досягти домовленості з одиницею місцевого самоврядування, надання отримувачу міжнародного захисту послуг, зазначених у частині 4 цієї статті, організує Департамент соціального страхування.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(3¹) Департамент соціального страхування укладає з одиницею місцевого самоврядування або з приватно-правовою особою адміністративний договір про прийом отримувача міжнародного захисту та надання йому послуг, перерахованих у частині 4 цієї статті.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(4) Одиниця місцевого самоврядування або приватно-правова юридична особа організує прийом отримувача міжнародного захисту та при необхідності надає йому сприяння:

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

1) у пошуку житла;

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

2) в отриманні соціальних та медичних послуг;

3) в організації послуг перекладу та вивчення естонської мови;

4) в отриманні інформації про її права та обов'язки;

5) у вирішенні інших питань.

(5) Одиниці місцевого самоврядування або приватно-правовій юридичній особі, яка понесла відповідні витрати, з державного бюджету покриваються такі витрати:

1) одноразово витрати, пов'язані з укладанням договору найму житлової площі, що передається у користування отримувачу міжнародного захисту;

2) витрати на вивчення естонської мови, що надається отримувачу міжнародного захисту, протягом періоду до двох років;

3) витрати на перекладацькі послуги, що надаються отримувачу міжнародного захисту, протягом періоду до двох років.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(5¹) Період покриття перерахованих у частині 5 цієї статті витрат може бути продовжений на підставі обґрунтованого клопотання одиниці місцевого самоврядування чи приватно-правової юридичної особи.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

(6) [Частина недійсна - RT I, 03.07.2013, 2 – в силі з 01.10.2013]

(7) Особа, яка отримує міжнародний захист та відмовляється від переселення в одиницю місцевого самоврядування, де її готові прийняти, має самостійно знайти собі місце проживання та нести пов'язані з ним витрати. Отримувачеві міжнародного захисту надається можливість розміщення в центрі для розміщення осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту протягом двох місяців з дня зазначеної відмови.

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 73¹. Розміри покриття витрат осіб, які отримують міжнародний захист, що виникли під час поселення в одиниці місцевого самоврядування

(1) При покритті витрат на послуги, надані особам, які отримують міжнародний захист, одиниці місцевого самоврядування або приватно-правовій юридичній особі виходять з таких ставок:

1) одноразові витрати, пов'язані з укладанням договору найму житлової площі – до 6 прожиткових мінімумів на сім'ю;

2) витрати на вивчення естонської мови – до 12 прожиткових мінімумів на особу;

3) витрати на перекладацькі послуги – до 8 прожиткових мінімумів на особу або до 16 прожиткових

мінімумів на сім'ю.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) [Частина недійсна - RT I, 06.04.2016, 1 – в силі з 01.05.2016]

Стаття 73². Порядок покриття витрат осіб, які отримують міжнародний захист, що виникли при поселенні в одиниці місцевого самоврядування.

[Стаття недійсна - RT I, 17.06.2020, 1 – в силі з 27.06.2020]

Стаття 74. Організація прийому неповнолітнього одержувача міжнародного захисту, який не має супроводжуючого

[Частина недійсна - RT I, 18.04.2013, 2 – в силі з 28.04.2013]

Стаття 74¹. Обов'язки отримувача міжнародного захисту

Отримувач міжнародного захисту зобов'язаний дотримуватися конституційного порядку та правових актів Естонії, поважати конституційні цінності та принципи, державу, засновану на свободі, справедливості та праві, а також суспільний устрій Естонії, естонську мову та культуру.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

Стаття 75. Соціальні права та обов'язки отримувача міжнародного захисту та доступ до освіти, охорони здоров'я та ринку праці

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1) Отримувач міжнародного захисту у період перебування в Естонії має право на отримання державної пенсії, сімейної допомоги, послуг на ринку праці, допомоги ринку праці, соціальної допомоги, послуг охорони здоров'я та інших видів допомоги на тих же встановлених правовими актами підставах, як і постійні жителі Естонії.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1¹) Медичний огляд отримувача міжнародного захисту щодо інфекційних захворювань проводиться у разі, якщо це обґрунтовано охороною здоров'я населення.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(1²) Проведення медичного огляду фінансується з державного бюджету.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(2) Міське самоврядування може виплачувати допомогу по бідності отримувачеві міжнародного захисту матеріальний стан якої не дозволяє йому організувати життя за власний рахунок.

(3) Особі, яка отримує міжнародний захист та повертається в державу свого походження або переселяється в іншу державу, з державного бюджету може виплачуватись одноразова допомога у розмірі, що повністю або частково компенсує її дорожні витрати у разі, якщо особа сама не здатна нести ці витрати.

(4) Порядок виплати допомоги, зазначеної в частині 3 цієї статті, встановлюється постановою міністра, відповідального за дану сферу.

[RT I, 23.03.2015, 1 - в силі з 01.01.2016]

(4¹) Працевдатний отримувач міжнародного захисту віком від 18 років до досягнення пенсійного віку за старістю зобов'язаний брати участь у навчанні естонської мови, що організується на підставі частини 4 статті 73 цього Закону.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4²) У навчанні естонської мови не повинен брати участь отримувач міжнародного захисту, який здобуває основну, середню або вищу освіту естонською мовою.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4³) Від отримувача міжнародного захисту, який проживає в Естонії, можна вимагати повернення сум, витрачених на надання послуг мовного навчання, у таких випадках:

1) отримувач додаткового захисту протягом одного року з отримання міжнародного захисту не досяг зазначеного в Законі про мову рівня володіння мовою A1;

2) отримувач статусу біженця протягом двох років з отримання міжнародного захисту не досягнув зазначеного в Законі про мову рівня володіння мовою A2;

3) отримувач додаткового захисту протягом двох років з дати продовження посвідки на проживання, отриманої згідно з частиною 2 статті 39 цього Закону, не досяг зазначеного в Законі про мову рівня володіння мовою A2;

4) отримувач міжнародного захисту протягом п'яти років з дати отримання міжнародного захисту не досяг зазначеного в Законі про мову рівня володіння мовою B1.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4⁴) Більш докладні умови участі у вивчанні естонської мови, включаючи порядок витребування витрат на навчання естонської мови, встановлює відповідальний за дану сферу міністр своєю

постановою.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4⁵) Отримувач міжнародного захисту зобов'язаний:

- 1) брати участь в адаптаційній програмі в рамках тематичного модуля міжнародного захисту, якщо він був туди направлений Департаментом поліції та прикордонної охорони;
- 2) користуватися послугами опорної особи з міжнародного захисту, якщо вона була призначена.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4⁶) Виконання обов'язків, зазначених у статті 74¹ цього Закону та частинах 4¹ та 4⁵ цієї статті, враховуються при прийнятті рішення про продовження посвідки на проживання або видачі нової посвідки на проживання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(4⁷) Якщо отримувач міжнародного захисту без поважної причини не виконав обов'язків, зазначених у частинах 4¹ або 4⁵ цієї статті, то стосовно нього виплату допомоги за цим Законом та іншими законами можна пов'язати з виконанням вищеназваних обов'язків.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(5) Фізична або юридична особа може брати участь у направленні отримувача міжнародного захисту в одиницю місцевого самоврядування та надання їй підтримки забезпеченням економічної чи іншої допомоги. Надання допомоги координує місцеве самоврядування та Департамент соціального страхування у встановлених частиною 3 статті 73 цього Закону випадках.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(6) Отримувач міжнародного захисту у період перебування в Естонії має право на освіту та роботу в Естонії на підставах та в порядку, встановлених законами.

(6¹) Повнолітньому отримувачеві міжнародного захисту під час перебування в Естонії гарантується доступ до загальноосвітньої системи, курсів підвищення кваліфікації та перенавчання на тих же підставах, що й громадянам третіх країн, які перебувають в Естонії на підставі посвідки на проживання або права на проживання.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(6²) Неповнолітньому отримувачеві міжнародного захисту під час перебування в Естонії гарантується доступ до освітньої системи на тих же умовах, що й громадянам Естонії.

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]

(7) Член сім'ї отримувача міжнародного захисту, якому на підставі цього Закону видано посвідку на проживання як отримувачеві міжнародного захисту має встановлені в цій статті права.

Глава 4¹

ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД

[RT I 2009, 62, 405 - в силі з 01.01.2010]

Стаття 75¹. ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД

[RT I, 13.03.2014, 4 - в силі з 01.07.2014]

(1) Департамент поліції та прикордонної охорони та Департамент поліції безпеки мають право перевіряти, чи перебуває, проживає та працює в Естонії особа, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, біженець, отримувач додаткового або тимчасового захисту та член його сім'ї відповідно до вимог цього Закону та чи виконує обов'язки та умови, встановлені цим Законом.

(2) Департамент поліції безпеки здійснює відповідно до положень частини 1 цієї статті державний нагляд за обставинами, пов'язаними з перебуванням, проживанням та роботою в Естонії особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, біженця, отримувача додаткового захисту, особи, яка отримує тимчасовий захист, та членів їх сімей при виконанні завдань, що впливають із Закону про служби безпеки з метою запобігання злочинам.

[RT I, 13.03.2014, 4 - в силі з 01.07.2014]

Стаття 75². Особливі заходи державного нагляду

[RT I, 13.03.2014, 4 - в силі з 01.07.2014]

(1) При здійсненні нагляду за обставинами, пов'язаними з перебуванням, проживанням та роботою в Естонії особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, біженця, одержувача додаткового захисту, особи, яка отримує тимчасовий захист, та членів їх сімей Департамент поліції та прикордонної охорони та Департамент поліції безпеки можуть застосовувати спеціальні заходи державного нагляду, встановлені статтями 30–33 та 45–53 Закону про охорону громадського порядку, враховуючи особливості, встановлені цим законом. Для здійснення державного нагляду, передбаченого цим законом, Департамент поліції безпеки може застосовувати положення щодо

обробки персональних даних, передбачені Законом про служби безпеки.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

(2) Заходи, встановлені у статтях 50 і 51 Закону про охорону громадського порядку, можна застосовувати лише у випадку, якщо є обґрунтована підстава вважати, що без застосування зазначених заходів перешкоджання незаконному перебуванню або роботі в Естонії особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, біженця, одержувача додаткового захисту, особи, яка отримує тимчасовий захист, та членів їх сімей, виявиться безрезультатною та інші методи вичерпані.

(3) Спеціальні заходи, встановлені у статті 45 Закону про охорону громадського порядку, може застосовувати лише поліцейський чиновник.

(4) Департамент поліції безпеки може при здійсненні державного нагляду застосувати безпосередній примус тільки на підставі та в порядку, встановленому Законом про охорону громадського порядку.

[RT I, 13.03.2014, 4 - в силі з 01.07.2014]

Глава 5

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 76. Співробітництво з міжнародними організаціями, установами Європейського Союзу та державами-членами Європейського Союзу

(1) При вирішенні проблем отримувачів міжнародного захисту Міністерство внутрішніх справ, Міністерство соціальних справ, Департамент соціального страхування та Департамент поліції та прикордонної охорони співпрацюють з Управлінням Верховного комісара ООН з прав біженців, надаючи йому допомогу у здійсненні нагляду за застосуванням законів, міжнародних договорів та правових актів Європейського Союзу.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(2) Міністерство внутрішніх справ, Міністерство соціальних справ, Департамент соціального страхування та Департамент поліції та прикордонної охорони забезпечують виконання обов'язків згідно з правовими актами, зазначеними в частині 1 цієї статті, а також передають Управлінню Верховного комісара ООН у справах біженців інформацію та статистичні дані щодо наступних обставини:

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

1) становище отримувачів міжнародного захисту;

2) застосування правових актів;

3) чинні та встановлювані правові акти щодо отримувачів міжнародного захисту.

(3) За пропозицією міністрів, відповідальних за дану сферу, Уряд Республіки інформує Раду Європейського Союзу про здатність Естонії прийняти іноземців, які потребують тимчасового захисту.

(4) Міністерство соціальних справ, Департамент соціального страхування та Департамент поліції та прикордонної охорони відповідно до своєї компетенції організують обмін інформацією та з метою застосування тимчасового захисту здійснюють співпрацю з іншими державами.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(5) Департамент поліції та прикордонної охорони може для виконання встановлених цим законом обов'язків подавати клопотання щодо допомоги Європейського офісу з питань надання притулку у порядку, встановленому постановою Європейського Парламенту та Ради (EL) № 439/2010, яким створюється Європейський офіс з питань надання притулку (EL T L 132, 29.05.2010, стор. 11–28).

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(6) Чиновник, відряджений до Європейського офісу з питань надання притулку, не має права приймати рішення про надання, відхилення та визнання недійсними міжнародного захисту та посвідки на проживання, а також зобов'язати особу, яка подає клопотання слідувати наглядовим заходам.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(7) Чиновник, відряджений до Європейського офісу з питань надання притулку, при виконанні встановлених цим законом завдань, має компетенцію та повноваження згідно з міжнародним договором або правовим актом Європейського Союзу.

[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

(8) На підставі міжнародного договору або правового акту Європейського Союзу, у провадженні за клопотанням про надання міжнародного захисту на території іншої держави може бути залучено Департамент поліції та прикордонної охорони. Департамент поліції та прикордонної охорони має на території іншої держави компетенцію та повноваження згідно з міжнародним договором або

правовим актом Європейського Союзу.
[RT I, 17.06.2020, 1 - в силі з 27.06.2020]

Стаття 77. Реєстр даних про надання міжнародного захисту

(1) Стосовно осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, осіб, які подають клопотання про надання посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту, біженців, осіб, які отримують додатковий захист, а також осіб, які отримують тимчасовий захист, ведеться реєстр даних про надання міжнародного захисту (далі – *реєстр*).

(2) Реєстр - це заснований Урядом Республіки банк даних, положення про який затверджується постановою відповідального за дану сферу міністра.

(3) Мета реєстру полягає у забезпеченні громадського порядку та державної безпеки за допомогою обробки даних осіб, які подають клопотання про надання міжнародного захисту, про надання посвідки на проживання на підставі тимчасового захисту, біженців, осіб, які отримують додатковий захист, осіб, які отримують тимчасовий захист, а також даних клопотань, що надаються ними.

(4) Для виконання мети ведення реєстру в ході виконання завдань, передбачених правовим актом Європейського Союзу, міжнародною угодою, законом та постановою, обробляються персональні дані осіб, які подали на підставі цього закону клопотання про посвідку на проживання та отримали посвідку на проживання, у тому числі персональні дані особливого характеру, а також дані, пов'язані з проведенням на підставі цього закону провадженням з надання міжнародного захисту або провадженням з надання тимчасового захисту, у тому числі персональні дані особливого характеру, а також дані, отримані під час дій, пов'язаних із програмою адаптації, та дані виданих у ході відповідних процедур адміністративних актів та виконаних дій.

(4¹) При встановленні та перевірці totoжності особи відповідно до ст. 15⁵ Закону про документи, що посвідчують особу, можна обробляти дані ідентичності особи, які внесені до бази даних.

[RT I, 08.07.2021, 1 - в силі з 15.07.2021]

(5) У реєстрі обробляються такі дані особи, яка подає клопотання про надання міжнародного захисту, і іноземця, який отримав міжнародний захист:

- 1) особисті дані;
- 2) контактні дані та дані про місце проживання, включаючи дані про колишнє місце проживання у країні походження;
- 3) дані про сімейні відносини, освіту та роботу;
- 4) дані про діючі та погашені покарання;
- 5) дані про стан здоров'я, у тому числі про зовнішній вигляд суб'єкта даних;
- 6) дані, зібрані при дактилоскопіюванні, та отримані аналізи проб ДНК;
- 7) дані про країну походження особи, маршрут подорожі та прибуття до Естонії;
- 8) дані про виїзд з країни походження та причини подання заяви на отримання посвідки на проживання;
- 9) дані про кримінальні зв'язки або відносини;
- 10) дані про роботу у збройних силах іноземної держави або службах розвідки чи безпеки іноземної держави чи співробітництва з ними;
- 11) дані про участь у військових операціях на території інших держав.

(6) Відповідальним обробником реєстру є Департамент поліції та прикордонної охорони, уповноважений обробник призначається у положенні про реєстр.

(7) Положенням про реєстр можна уточнити склад даних, зазначених у частині 5 цієї статті.

(8) Дані, що вносяться до Реєстру, зберігаються максимально 50 років, терміни зберігання, залежно від категорії даних, уточнюються положенням про реєстр.

(8¹) Оброблювані з метою встановлення особи та перевірки totoжності особи біометричні дані негайно видаляються з бази даних після проведення порівняльного аналізу.

[RT I, 08.07.2021, 1 - в силі з 15.07.2021]

(9) У приватно-правових та публічно-правових відносинах дані про видані адміністративні акти та дії, виконані в ході відповідних процедур, зазначених у частині 4 цієї статті, можна брати за основу як дані наявності правових підстав тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії особи, яка подає клопотання та отримує міжнародний захист, а також умов тимчасового перебування, проживання та роботи в Естонії.

[RT I, 13.03.2019, 2 - в силі з 15.03.2019]

Глава 6

ПРИКЛАДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Статті 78 – 85. [Виключені з цього тексту.]

Стаття 86. Перехідне положення

(1) Клопотання про надання міжнародного захисту, подані до набуття чинності цим Законом, розглядаються відповідно до положень, що діяли на момент подання клопотання про надання міжнародного захисту.

(2) Заснований на підставі статті 23¹ Закону про біженців державний реєстр біженців, перетворюється на державний реєстр даних про надання міжнародного захисту.

(3) Уряд Республіки приводить положення про ведення державного реєстру біженців у відповідність до цього Закону до 1 липня 2006 року.

Стаття 87. Визнання Закону про біженців недійсним.

[Виключено з цього тексту.]

Стаття 87¹. Перейменування центру для осіб, яких видворяють, у центр для утримання

Замість встановленого цим Законом найменування «центр для утримання» до 1 липня 2015 року можна використовувати найменування «центр для осіб, яких видворяють».

[RT I, 03.07.2013, 2 - в силі з 01.10.2013]

Стаття 87². Обробка біометричних даних, взятих раніше, ніж 1 липня 2022 року

(1) Фотографії та відбитки пальців, внесені до інформаційно-технологічної бази даних реєстру надання міжнародного захисту, вносяться до бази даних ABIS не пізніше 30 червня 2022 року.

(2) Фотографії та відбитки пальців, внесені до інформаційно-технологічної бази даних реєстру надання міжнародного захисту, можна зберігати одночасно з даними, що зберігаються в базі даних ABIS, але не пізніше, ніж до 30 червня 2025 року.

(3) Після створення бази даних ABIS до остаточного строку застосування перехідних положень бази даних ABIS можна обробляти фотографії та відбитки пальців в інформаційно-технологічній базі даних реєстру надання міжнародного захисту

[RT I, 08.07.2021, 1 - в силі з 15.07.2021]

Стаття 87³. Відмінність у завершенні судочинства, розпочатого під час надзвичайної ситуації, спричиненої масовою імміграцією

Розпочате під час надзвичайної ситуації, спричиненої масовою імміграцією судочинство, суд може після закінчення надзвичайної ситуації довести до кінця відповідно до положень щодо надзвичайної ситуації, спричиненої масовою імміграцією.

[RT I, 06.08.2022, 1 - в силі з 16.08.2022]

Стаття 88. Набуття чинності Законом

Цей закон набуває чинності з 1 липня 2006 року.

¹ Директива Ради 2001/55/ЄС щодо мінімальних стандартів для надання тимчасового захисту у разі масового притоку переміщених осіб та заходів, що забезпечують баланс зусиль держав-членів при прийнятті таких осіб та несенні наслідків їх прийому (Офіційний журнал Європейського Союзу L 212, 07.08.2001, стор 12-23);

Директива Ради 2003/9/ЄС, яка визначає мінімальні стандарти прийому осіб, що подають клопотання про надання притулку (Офіційний журнал Європейського Союзу L 031, 06.02.2003, стор. 18-25), змінена директивою 2013/33/ЄС (Офіційний журнал Європейського Союзу, L 180, 26.06.2013, стор. 96-116);

Директива Ради 2003/86/ЄС щодо права на сімейне воз'єднання (Офіційний журнал Європейського Союзу L 251, 03.10.2003, стор.12-18);

Директива Ради 2004/83/ЄС щодо мінімальних стандартів надання громадянам третіх країн та особам без громадянства статусу біженців чи осіб, які потребують іншого міжнародного захисту, та змісту наданого захисту (Офіційний журнал Європейського Союзу L 304, 30.09.2004, стор. 12-23), змінена директивою 2011/95/ЄС (Офіційний журнал Європейського Союзу L 337, 20.12.2011, стор. 9–26);

Директива Ради Європейського Союзу 2005/85/ЄС про мінімальні стандарти для процедур держав-членів щодо надання та скасування статусу біженця (Офіційний журнал Європейського Союзу L 326, 01.12.2005, стор. 13–34), змінена директивою 2013/32/ЄС (Офіційний журнал Європейського Союзу L 180, 26.06.2013, стор. 60–95).

[RT I, 06.04.2016, 1 - в силі з 01.05.2016]